

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231932

PROGRAM

CES. KRÓL.

SZKOŁY POLITECHNICZNEJ WE LWOWIE

NA ROK NAUKOWY 1895/96.

XXIV.

WE LWOWIE.

NAKŁADEM SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

1895.

J.X.3/1895-96

nr inw. 1139

~~I 348312~~

BIBLIOTEKA POLITECHNICZNA
KRAKÓW

Akc. Nr. 8A/48

~~III 15/05~~

Z I. ZWIĄZKOWEJ DRUKARNI WE LWOWIE.

ZASADY ORGANIZACYI

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

WE LWOWIE.

(Ustawa krajowa z dnia 19. Czerwca 1894).

§. 1. Celem Szkoły politechnicznej jest udzielać gruntownego wykształcenia teoretycznego, a o ile to w szkole jest możebnem, także praktycznego w zawodach technicznych, przedewszystkiem w tych zawodach, dla których istnieją w niej osobne Wydziały.

§. 2. W Szkole politechnicznej istnieją następujące Wydziały:

a) Wydział inżynieryi (budowli wodnych, budowy dróg i kolei żelaznych);

b) Wydział budownictwa lądowego (budowli lądowych i architektury);

c) Wydział budowy maszyn;

d) Wydział chemiczno-techniczny (chemii technicznej).

Minister oświaty po przesłuchaniu Grona profesorów może zarządzić założenie nowych Wydziałów albo nowych Oddziałów.

§. 3. Szkoła politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

§. 4. Język polski jest językiem wykładowym Szkoły politechnicznej.

§. 5. Nauki udzielają profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, docenci prywatni i docenci płatni, języków zaś i kunsztów uczą nauczyciele. Do pomocy profesorów mogą być ustanowieni asystenci, a do tych przedmiotów nauki, z którymi są połączone ćwiczenia praktyczne, konstruktorowie.

§. 6. Prywatnych docentów dopuszcza się do wykładania wszystkich przedmiotów, które służyć mogą do poparcia celów Szkoły

politechnicznej. Pod względem habilitacji prywatnych docentów mają być analogicznie stosowane postanowienia, obowiązujące w uniwersytetach, o ile nie zostaną wydane w tej mierze odrębne postanowienia.

Dyplom ścisłego egzaminu z pewnego Wydziału Szkoły politechnicznej posiada dla habilitacji na tymże Wydziale równe znaczenie, jak dyplom doktorski.

§. 7. Konstruktorów i asystentów mianuje Grono profesorów na wnioski właściwych profesorów zawodowych na przeciąg dwóch lat szkolnych, a mianowanie ich przedkłada Ministrowi oświaty do zatwierdzenia. W razie odpowiedniej aplikacji, może być służba ich przedłużona na dalsze dwa lata, a w przypadkach, na szczególne uwzględnienie zasługujących, może nastąpić za zezwoleniem Ministra oświaty jeszcze dalsze przedłużenie tej służby.

§. 8. Szkołą politechniczną kieruje Grono profesorów, na którego czele stoi Rektor.

§. 9. Rektora wybiera na przeciąg jednego roku Grono profesorów z pomiędzy zwyczajnych profesorów Szkoły politechnicznej. Wybór ma być przedłożony Ministrowi oświaty do zatwierdzenia.

Dodatek funkcyjny, który ma pobierać Rektor, oznaczony będzie w drodze rozporządzenia.

W razie przeszkody zastępuje Rektora jego poprzednik w urzędzie (Prorektor).

§. 10. Grono profesorów składa się z profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych, oraz z zastępców, wybranych na przeciąg jednego roku szkolnego przez docentów prywatnych i docentów płatnych. Docenci prywatni i docenci płatni wybierają razem dwóch lub jednego zastępcę do Grona profesorów, a to w miarę tego, czy liczba ich razem przekracza pięciu czy też nie.

§. 11. Grono profesorów jest odpowiedzialne za stan Szkoły politechnicznej pod względem naukowym i dyscyplinarnym. Grono wykonywa nadzór nad ekonomicznym zarządem Szkoły i za ten zarząd o tyle odpowiada, o ile zarządzenia polegają na uchwałach Grona.

Grono profesorów sprawuje w pierwszej instancji władzę dyscyplinarną nad wszystkimi funkcyjaryuszami Szkoły politechnicznej. Wszystkie sprawy, które nie są wyraźnie przekazane Rektorowi, albo Dziekanom Wydziałów, albo w razie ustanowienia Kol-

legiów wydziałowych (§. 12. alinea 3.) tymże Kollegiom, należą do zakresu działania Grona profesorów.

§ 12. Dla bezpośredniego kierownictwa spraw Wydziałów wybiera Grono profesorów dla każdego Wydziału Dziekana na przeciąg dwóch lat szkolnych z pomiędzy profesorów. Wybór ma być przedłożony Ministrowi oświaty do zatwierdzenia.

Rektor i Prorektor nie mogą być równocześnie Dziekanami.

Gdyby w przyszłości utworzenie Kollegiów wydziałowych dla strzeżenia interesów poszczególnych Wydziałów okazało się potrzebnem lub pożądanem, wydanie odpowiedniego zarządzenia zastrzega się w drodze rozporządzenia.

§. 13. Słuchacze Szkoły politechnicznej są albo zwyczajni albo nadzwyczajni.

§. 14. Jako słuchaczów zwyczajnych przyjmuje się tych, którzy uzyskali ważne w obrębie państwa świadectwo dojrzałości z gimnazyum lub szkoły realnej, przyczem uczniowie gimnazjalni udowodnić jeszcze mają dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i odręcznych.

O ile przyjęcie słuchaczy zwyczajnych nastąpić może na podstawie świadectw innych zakładów, zorganizowanych jako szkoły wyższe, oznacza Minister oświaty.

§. 15. Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być przyjęci ci, którzy nie żądają przyjęcia jako słuchacze zwyczajni, albo którzy nie posiadają uzdolnienia do wstąpienia do Szkoły politechnicznej jako słuchacze zwyczajni. Od słuchaczy nadzwyczajnych wymaga się dowodu ukończonego 18. roku życia i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wybranych przez nich wykładów.

§. 16. Przy przyjęciu do Szkoły politechnicznej uiszcza każdy słuchacz takse immatrykulacyjną, której wysokość ustanawia Minister oświaty. Takse tę należy opłacić ponownie, jeżeli słuchacz nie był zapisany przez dwa po sobie następujące półrocza albo przez dłuższy przeciąg czasu.

Od opłaty tej należytości nie uwalnia się nikogo.

§. 17. Słuchacze zwyczajni uiszczają czesne, którego wysokość wyznacza się za każde półrocze bez różnicy Wydziału i bez względu na liczbę godzin nauki, przez nich wybranych.

Czesne słuchaczów nadzwyczajnych za każde półrocze oznacza się według liczby godzin tygodniowych, w których pobierają naukę

Wysokość czesnego ustanawia Minister oświaty.

§. 18. Na zasadzie dowiedzionego ubóstwa, nienagannego sprawowania się i co najmniej dobrego postępu w studiach, mogą słuchacze zwyczajni być uwolnieni od opłaty całego lub połowy czesnego.

Orzeczenie co do uwolnienia służy Gronu profesorów.

Bliższe postanowienia o uwolnieniu od opłaty czesnego wydane będą w drodze rozporządzenia

§. 19. Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do uwolnienia od czesnego i pobierania stypendyów.

§. 20. Za nadzwyczajne wykłady profesorów, tudzież za wykłady docentów prywatnych i nauczycieli, którzy nie pobierają płacy z funduszków państwowych, opłaca się czesne w wysokości przez nich ustanowionej, a przez Grono profesorów zatwierdzonej.

§. 21. Ażeby słuchaczom umożliwić nabycie w przeciągu pewnej liczby lat jak najzupełniejszego wykształcenia w jednym z kierunków zawodowych, wskazanych w §. 2., ułoży Grono profesorów dla każdego Wydziału plany nauk i przedłoży je Ministrowi oświaty do zatwierdzenia. Słuchacze nie są jednak obowiązani trzymać się tych planów nauk.

§. 22. Uczęszczanie na wykłady, zachowywanie się akademickie, a ewentualnie także postęp w nauce poszczególnych przedmiotów potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych, ważnych na cały czas studiów.

Słuchaczom nadzwyczajnym potwierdza się uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się akademickie w arkuszach legitymacyjnych, wydanych na rok jeden.

Dla udowodnienia postępu w studiach mogą słuchacze, którzy zadość uczynią warunkom, określonym w tym względzie w Statucie organizacyjnym, otrzymać świadectwa postępu w poszczególnych przedmiotach nauki (egzamina kursowe).

W Szkole politechnicznej odbywają się dla każdego z kierunków zawodowych, w §. 2. wskazanych, egzamina państwowe według norm, w tym względzie obowiązujących.

§. 23. W celu stwierdzenia wyższego naukowego uzdolnienia w zawodzie technicznym, względnie w celu uzyskania stopnia akademickiego w tymże zawodzie, odbywają się egzamina dyplomowe.

Za egzamin dyplomowy opłaca się takse, której wysokość ustanawia Minister oświaty.

Na dowód zdanego egzaminu wystawia się dyplom. Prawa i prerogatywy, z uzyskaniem tego dyplomu połączone, będą uregulowane osobnymi postanowieniami.

§. 24. Bliższe postanowienia o egzaminach dyplomowych wydane będą przez Ministra oświaty w drodze rozporządzenia.

Dodatkowe postanowienia tymczasowe w myśl regulaminu z dnia 17. października 1872, l. 12658.

1. Rok akademicki dzieli się na dwa półrocza: zimowe i letnie. Półrocze zimowe trwa od 1. października do 28. lutego, a półrocze letnie od 1. marca do 31. lipca. W czasie od 8. do 27. lipca odbywają się praktyczne pomiary ze słuchaczami geodezyi.

2. Gości dopuszcza się na wykłady tylko wyjątkowo za zezwoleniem Rektora. Jako goście mogą uczęszczać na wykłady tylko ludzie dojrzałego wieku, albo ukończeni słuchacze innej Szkoły politechnicznej lub uniwersytetu.

3. Oprócz ustaw powszechnych, odnoszących się do studentów w ogóle, obowiązują słuchaczy Szkoły politechnicznej jeszcze oddzielne przepisy dyscyplinarne, które wręczy się każdemu słuchaczowi przy wpisie i których ściśle przestrzeganie słuchacz słowem honoru przyrzecze.

4. Nowo wstępujący słuchacze zwyczajni do któregośkolwiek Wydziału zawodowego mają się zgłaszać od 1. do 4. października (włącznie) u Dziekana Wydziału Słuchacze zwyczajni dawniejsi lub przechodzący z innych równorzędnych instytutów technicznych, jakoteż słuchacze nadzwyczajni, mają się zgłaszać u Dziekana Wydziału zawodowego od 1. do 8. października, względnie od 1. do 4. marca (włącznie).

5. Każdy nowo zgłaszający się słuchacz powinien przedłożyć Dziekanowi wypełnioną kartę wpisową, wykaz dotychczasowych studyów i zatrudnień, jako też podać do zatwierdzenia plan nauk, przyczem odbywa się przyjęcie słuchacza w Rektoracie, które trwa do 14. października, względnie do 4. marca włącznie,

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie może Rektor udzielić przyjęcia w terminie późniejszym, a mianowicie w półroczu zimowym do 31. października, a w półroczu letnim do 15. marca. Po upływie tego terminu można uzyskać przyjęcie jedynie od c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty na prośbę należyście uzasadnioną

i wniesioną za pośrednictwem Rektoratu. (Rozporządzenie c. k. Minist. z 17. maja 1894. l. 7236).

6. Abiturycenci szkół średnich zagranicznych, gimnazyów klasycznych lub szkół realnych siedmioklasowych, mogą uzyskać przyjęcie na słuchaczy zwyczajnych; w tym celu mają wnieść za pośrednictwem Rektoratu prośbę do c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z dołączeniem świadectwa dojrzałości w oryginale i w tłumaczeniu niemieckim. To samo odnosi się do abiturientów rosyjskich szkół realnych sześcioklasowych, jeżeli ci abiturycenci ukończyli nadto z postępem dobrym klasę dopełniającą (siódmą).

7. Za uczęszczanie na wykłady opłaca się takse immatrykulacyjną, czesne i ewentualnie takse za użytkowanie laboratorium chemii ogólnej lub technicznej.

Taksa immatrykulacyjna wynosi 5 zł. w. a. (§. 16. Zasad organizacyi). *Od tej taksy nie może być ujęt uosobionym*

nie mieć a pod...
Czesne wynosi dla każdego słuchacza zwyczajnego 15 zł. w. a. na półrocze (§. 17. Zasad organizacyi) / Słuchacze ~~nie~~ nadzwyczajni i goście płacą na półrocze tyle zł. w. a. czesnego, ile wynosi liczba godzin wykładów w tygodniu, na jakie się zapisali, przyczem dwie godziny ćwiczeń lub rysunków liczy się za jedną godzinę wykładu. Atoli czesne słuchacza nadzwyczajnego i gościa nie powinno przekraczać 15 zł. Za użytkowanie laboratorium chemii ogólnej lub technicznej opłaca się takse 15 zł. w. a. na półrocze. Od opłaty tej taksy mogą być słuchacze zwyczajni wyjątkowo uwolnieni pod tymi samymi warunkami, jak od opłaty czesnego. *(scata pod...)*

8. Słuchacze zwyczajni, którzy uczęszczali na wszystkie przedmioty naukowe, zawarte w planie nauk dla któregokolwiek Wydziału zawodowego, mogą żądać absolutorium, potwierdzającego frekwencją, zachowywanie się i ewentualnie postęp w naukach. Słuchacze nadzwyczajni nie mają tego prawa.

9. Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do żądania świadectw postępu i absolutoryów ani też uwolnienia od czesnego i od taksy laboratoryjnej.

Ita przyjęcie i dalej to rozpolić

*Przepisy wydane osobno i
opatowani treścią.*

PRZEPISY

DLA SŁUCHACZÓW

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

I. O przyjmowaniu i wpisie słuchaczy.

1. Kto się po raz pierwszy wpisuje do Szkoły politechnicznej jako słuchacz zwyczajny, ma wypełnić dwie karty wpisowe i książkę legitymacyjną podług instrukcyi niżej podanej i razem z dokumentami (§. 14. Zasad org.) przedłożyć Dziekanowi Wydziału, na który życzy sobie być przyjętym.

Jeżeli kandydat przedłoży świadectwo dojrzałości ze szkoły realnej, wówczas Dziekan poświadcza kwalifikacją kandydata na jednej karcie, którą razem z podpisaną przez siebie książką legitymacyjną zwraca kandydatowi.

Zwróconą kartę wpisową i książkę legitymacyjną razem z przepisaniem taksami i marką stemplową na 50 ct. w. a. składa następnie kandydat w Rektoracie. Sekretarz poświadczy w książce legitymacyjnej uiszczenie taks, poczem ją podpisze Rektor i razem z podpisaną przez siebie kartą immatrykulacyjną zwróci kandydatowi z uwagą, aby się zgłosił osobiście u każdego wykładającego i dał sobie to poświadczyć w książce legitymacyjnej.

Kandydatowi, który przedłoży świadectwo dojrzałości z gimnazjum, poleci Dziekan, aby zdał egzamin wstępny z rysunków geometrycznych i odręcznych. To polecenie zapisze na jednym egzemplarzu karty wpisowej i zwróci ją kandydatowi z tą uwagą, aby w Rektoracie złożył takse egzaminacyjną 2 zł. w. a. i dał sobie poświadczyć na tej karcie tak zapłacenie powyższej taksy jako też

w swoim czasie wynik egzaminu. Po zdaniu egzaminu z rysunków uda się kandydat napowrót do Dziekana, który mu poświadczy kwalifikacją do przyjęcia, jeżeli wynik egzaminu był dobry. Dalszy przebieg taki sam, jak powyżej opisany.

U takich kandydatów, którzy byli już słuchaczami zwyczajnymi Szkoły politechnicznej, zaczyna się akt przyjęcia od poświadczenia Dziekana na karcie wpisowej, że kandydat posiada kwalifikacją odpowiednią.

2. Kandydaci, nie posiadający kwalifikacyi na słuchaczów zwyczajnych, chcąc uzyskać przyjęcie jako słuchacze nadzwyczajni Szkoły politechnicznej, zgłoszą się do Dziekana Wydziału, na który zamierzają uczęszczać, wykażą się ukończonym rokiem 18 i potrzebnymi wiadomościami przygotowawczymi i przedłożą wypełnioną podług instrukcyi kartę wpisową i arkusz legitymacyjny, w których powinny być wpisane wszystkie wykłady, na które mają zamiar uczęszczać. Jeżeli dokumenta przedłożone odpowiadają wymaganiom prawnym, wtenczas Dziekan poświadczy na karcie wpisowej kwalifikacją do przyjęcia na poszczególne przedmioty.

Na zasadzie poświadczonej przez Dziekana kwalifikacyi, jako też poświadczenia zapłaconych taks, wyda się kandydatowi kartę immiatrykulacyi.

Słuchacze nadzwyczajni nie mogą się zapisywać jednocześnie na wszystkie wykłady objęte planem nauk dla dotyczącego półrocza i Wydziału.

3. Każdy słuchacz powinien zgłosić się osobiście u profesora, którego wykładu słuchać zamierza i to przed rozpoczęciem wykładu, w czasie przez profesora na to przeznaczonym i na czarnej tablicy ogłoszonym (i to także w tym razie, gdy z jakichbądź powodów nie posiada książki legitymacyjnej, względnie arkusza legitymacyjnego).

4. Profesor może z ważnych przyczyn odmówić słuchaczowi przyjęcia na ćwiczenia lub wykład połączony z ćwiczeniami, które wymagają szczegółowego zajęcia się profesora każdym uczniem i odstąpienia mu jakichś środków naukowych. Słuchaczowi przysługuje jednak prawo odwołania się do Grona profesorów.

5. Jeżeli słuchacz zamierza się wypisać z jakiegokolwiek wykładu, powinien to oznajmić Dziekanowi Wydziału zawodowego najdalej do końca listopada w zimowym, a do końca kwietnia w letnim

półroczu. Późniejsze zgłaszania się nie będą pod żadnym warunkiem uwzględnione.

6. Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk książki legitymacyjnej lub arkusza legitymacyjnego należy się ściśle trzymać następującej instrukcyi:

II. O książkach i arkuszach legitymacyjnych.

1. Książka legitymacyjna obejmuje dziesięć stron i ma słuchaczowi wystarczyć na cały czas studiów akademickich. Z tego powodu należy wypełnić w jednym półroczu naukowym tylko jedną stronę.

2. W rubryce „Wykaz lekcyj“ zapisuje się oddzielnie każdy przedmiot wykładu, i oddzielne ćwiczenia, lub repetytorya, z tym przedmiotem połączone. W rubryce „liczba godzin w tygodniu“ uwidocznia się w odpowiedniej kolumnie liczbę godzin, przeznaczonych na wykład lub ćwiczenia i rysunki.

3. W wypisywaniu tytułów lekcyj należy używać tychsamych wyrazów, jakie są podane w planie naukowym, umieszczonym w programie.

4. Wykaz lekcyj w książce legitymacyjnej musi się jak najdokładniej zgadzać z wykazem na kartach wpisowych, potwierdzonych przez Dziekana Wydziału zawodowego.

5. Po podpisie Sekretarza w rubryce „Potwierdzenie przyjęcia przez Rektora“, nie wolno w książce legitymacyjnej nic więcej dopisywać.

6. Książka legitymacyjna jest dokumentem publicznym, przeto nie wolno słuchaczowi samowolnie czynić w niej poprawek, dodatków lub uwag, a tem mniej przemazywać lub skrobać.

Gdyby się okazała konieczna potrzeba jakiej zmiany, słuchacz ma się zgłosić do Dziekana Wydziału zawodowego.

7. Powyższe przepisy tyczą się w zupełności także arkuszy legitymacyjnych dla słuchaczy nadzwyczajnych.

8. W inny sposób sporządzone książki lub arkusze legitymacyjne nie będą przyjmowane w Rektoracie.

100 : X = 5 : 2
800 : 4 = 200

2. Meldunek

jedno p.
długim

po podpisie
Dziekana

III. O kartach legitymacyjnych *).

§. 1. Z początkiem roku naukowego 1893/94, zostały wpro-
wadzone karty legitymacyjne dla wszystkich słuchaczy Szkoły po-
litechnicznej.

§. 2. Każdy słuchacz zwyczajny c. k. Szkoły politechnicznej
obowiązany jest złożyć przy wpisie w Rektoracie swoją fotografią
w formacie wizytowym (rozmiary 62/105 $\frac{m}{m}$), poczem otrzyma bezpłatnie kartę legitymacyjną koloru ~~popielatego~~, na odwrotnej stronie
fotografii naklejoną.

§. 3. Na karcie zwyczajnego słuchacza będzie wydrukowany
następujący tekst:

C. k. Szkoła politechniczna we Lwowie.

L.

Karta legitymacyjna

ważna do 15. października 189 . .

Pan

w c. k. Szkole politechnicznej

we Lwowie dnia 189 . .

Własnoręcznie podpis okaziciela

Rektor.

U dołu w środku fotografii będzie wyciśnięta urzędowa pieczęć
„C. k. Szkoła politechniczna we Lwowie“.

§. 3. Karta słuchacza nadzwyczajnego formatu 90/125 $\frac{m}{m}$ a
koloru białego ~~będzie miała~~ ^{ma} na przedniej stronie tekst następujący:

C. k. Szkoła politechniczna we Lwowie.

L.

Karta legitymacyjna

ważna do 15. października 189 . .

Pan

z jest wpisany jako słuchacz nadzwy-
czajny Wydziału w c. k. Szkole poli-
technicznej we Lwowie dnia 189 . .

Rektor.

*) Regulamin „o kartach legitymacyjnych“ uchwalony na posiedzeniu
Grona profesorów dnia 27. października 1893, zatwierdzony został rozporzą-
dzeniem Wys. c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z 27. grudnia 1893. l. 26.611.

Lwiancy

Własnoręcznie
podpis okaziciela.

Na odwrotnej zaś stronie słowa:

~~Dla sprawdzenia tożsamości osoby własnoręczny podpis okaziciela.~~

§. 5. Karta legitymacyjna służy na przeciąg roku szkolnego i zawsze przy wymianie na kartę nową winna być zwrócona karta za ubiegły rok szkolny. ~~Sluchaczom zwyczajnym będzie.~~ Nowa karta legitymacyjna naklejona na karcie zwróconej, a zaopatrzonej fotografią.

§. 6. Karty legitymacyjne, należycie wypełnione ~~✓~~ będą wydawane w kancelaryi Rektoratu. Sluchacz odbierając kartę kładzie na niej w przytomności urzędnika własnoręczny podpis i potwierdza odbiór teje w katalogu przyjęcia.

§. 7. Duplikaty zgubionych kart będą wydawane tylko na mocy zezwolenia Rektoratu na wniesione podanie należycie ostemplowane i za opłatą 50 centów.

§. 8. Każdy sluchacz ~~obowiązany jest~~ kartę legitymacyjną zawsze mieć przy sobie i okazać ją lub oddać Władzy na każde żądanie.

§. 9. Nadużycie lub sfałszowanie karty legitymacyjnej pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną niezależnie od odpowiedzialności karnej.

§. 10. O zaprowadzeniu kart legitymacyjnych zostaną ~~zawia-~~ domione władze polityczne, a przepisy niniejsze, wraz z ewentualnie uzyskanymi przywilejami dla okazicieli kart, będą z początkiem każdego roku w sposób zwykły ogłaszane.

IV. O uwolnieniu od czesnego.

1. Od całego czesnego mogą być uwolnieni:

- a) Sluchacze nowowstępujący do Szkoły politechnicznej po ukończeniu szkoły realnej lub gimnazjum, jeżeli zdali egzamin dojrzałości z odznaczeniem i otrzymali z pilności i obyczajów stopnie bardzo dobre.
- b) Sluchacze dawniejsi, lub przychodzący do Szkoły politechnicznej z innych równorzędnych instytutów technicznych, jeżeli w poprzedzającym półroczu otrzymali stopnie bardzo dobre z pilności i obyczajów, i okazali w naukach postęp dobry. Dla udowodnienia tego postępu należy się wykazać potwierdzeniem frekwencji ze wszystkich przedmiotów słuchanych

*a jeżeli nie słuchał
jeszcze 2. (karta falnie 11.12)*

*Kto może udawać egzamin
tam kolokwium nie ma wcale
ty.*

— 14 —

wybrać
i przedłożyć świadectwa egzaminów kursowych lub kolokwiów z postępowaniem przynajmniej dostatecznym ze wszystkich, a przynajmniej z główniejszych przedmiotów*), na które się słuchacz wpisał w półroczu upływnym. Przy ocenieniu ogólnego postępu każde ^{kolokw} świadectwo będzie obliczone liczbą punktów, zależną od liczby tygodniowej godzin wykładowych zdanego przedmiotu i od uzyskanego stopnia. Przytem liczy się jedną godzinę wykładu w tygodniu za punkt jeden, dwa, trzy lub cztery stosownie do uzyskanego przy egzaminie lub kolokwium stopnia dostatecznego, dobrego, bardzo dobrego lub celującego. Świadectwa z rysunków i ćwiczeń wchodzi w rachunek tylko z połową liczby godzin przeznaczonych na nie w tygodniu.

Ogólny postępek uznaje się za dobry, jeżeli liczba punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

Świadectw z przedmiotów powtórnie słuchanych, z których słuchacz już zdał egzamin w jednym z poprzednich półroczy z postępowaniem przynajmniej dobrym, nie będzie się uwzględniało. *Do świad. nie uwzględn. są kolokw. gdy ma się prawo udawać egzamin.*

W obudwu przypadkach a) i b) potrzeba nadto udowodnić, że tak słuchacz sam, jako też jego rodzice są rzeczywiście ubodzy. Świadectwo ubóstwa, wydane przez urząd gminy, do której należy petent i jego rodzice, nie powinno być dawniejsze nad rok jeden**).

2. Od połowy czesnego mogą być uwolnieni;

a) Słuchacze, którzy warunkom wymienionym w ustępie poprzedzającym, uczynili zadość w przybliżeniu.

*) Przez głównejsze rozumie się te przedmioty, które w myśl §§. 2. i 3. przepisów egzaminacyjnych są przedmiotami egzaminów rządowych.

**) Wysokie c. k. Ministerstwo Wyz. i Ośw. rozporządzeniem z dnia 28. lutego 1894 l. 2.487 nadto postanowiło:

1. Słuchacze, którzy zdali I. egzamin rządowy z dobrym postępowaniem, lub też otrzymali certyfikat I. egzaminu rządowego, mogą, udowodniwszy przytem swą niezamożność, już przez to samo w piątym półroczu swych studyów być uwolnieni od całego czesnego.

2. Ci słuchacze piątego lub wyższych półroczy swych studyów, którzy nie zdali I. egzaminu rządowego, lub nie otrzymali certyfikatu I. egzaminu rządowego, albo też nie mogą się wykazać wszystkimi świadectwami kursowemi I. egzaminu rządowego — nie mogą być uwolnieni od całego czesnego.

Z punktu 1. wynika, że także nie będą uwolnieni jeżeli nie zdali w piątym roku kierunku I. egz. rząd.?! Dobrze bo w wyjątkach takich w innych podziałkach mogą być uwolnieni.

*dworocni
kolokw*

*Stosunek wymieniona
re rozporz.*

b) Słuchacze, którzy przerwali studia, wszelako nie dłużej nad jeden rok, jeżeli przed przerwą dopełnili warunków, wymienionych w ustępie 1.

3. Pobieranie stypendyów nie uprawnia do uwolnienia od czesnego, wszelako można także stypendyatów uwolnić od całego lub połowy czesnego, jeżeli z uwagi na nieznacność stypendyum podchodzą pod kategorie, wymienione w ustępach 1. i 2.

4. Chcący uzyskać uwolnienie od całego lub połowy czesnego, mają wręczyć Dziekanowi odpowiedniego Wydziału podanie, wystosowane do Grona profesorów Szkoły politechnicznej między 1. a 14 października w zimowym, a między 1. a 10 marca w letnim półroczu. Do podania należy dołączyć świadectwa potrzebne na zasadzie ustępów 1. i 2. i wymienić w nim, czy petent w półroczu ubiegłym był uwolniony od czesnego, czy też nie, jako też czy pobiera jakie stypendyum, jakoleś

5. Dziekan otrzymawszy podanie, oznacza bezpośrednio na karcie wpisowej, czy według jego mniemania prośba ma należyte uzasadnienie do uwolnienia od opłaty całego, lub połowy czesnego.

6. Odpowiednio do tego tymczasowego orzeczenia może nastąpić przyjęcie słuchacza na półroczne bez opłaty czesnego, lub za opłatą połowy czesnego (względnie taksy laboratoryjnej).

7. Ostateczne załatwienie podań przez Grono profesorów, przeciw któremu nie ma żadnego rekursu, nastąpi w ciągu miesiąca października, względnie marca, i jest ważne tylko na przeciąg jednego półroczu, dlatego należy wnosić podania o uwolnienie na każde półroczne oddzielnie.

8. Po ogłoszeniu uchwały Grona profesorów, dotyczącej uwolnień, petenci w razie przychylniej rezolucji, mają obowiązek niezwłocznie przedłożyć w kancelaryi Rektoratu swoje książki legitymacyjne, celem zapisania w nich uzyskanego uwolnienia; w razie zaś odmownej odpowiedzi mają najdalej w 14 dniach zapłacić tak czesne, jako też taksę laboratoryjną, lub uzupełnić zapłatę, uskuteczniłą tylko w połowie. Jeżeli kontynuujecie Grono wyjeżdżacie, koniecznie

9. Po upływie tego terminu, Rektorat wykreśla z katalogów tych z pomiędzy wymienionych w ustępie poprzedzającym słuchaczy, którzy do tego terminu nie złożyli należnych opłat, podaje spis wykreślonych do wiadomości Grona profesorów, i ogłasza go na czarnej tablicy z uwagą, że ci słuchacze mimo to są ustawami obowiązani do złożenia zaległych opłat, i że się ich uiszczenia za-

dwuletnia służba wojsk!

11 20.

OZO.

*W ewentualnie do
dać co do odwołania
starych wojaków*

*koniecznie w
tych. odwołania
Dziekana, to
kancelaryi
bratę, o której
na rachunek
czego na wiek*

dać będzie w razie powtórnego zapisania się tych słuchaczy do Szkoły politechnicznej.

10. Słuchacze, którzy nie wnieśli podania o uwolnienie od czesnego i taks laboratoryjnych, lub których podania, jako nieuzasadnione, przez Dziekana nie zostały uwzględnione, wnoszą te opłaty bezwarunkowo przy wpisie, a zatem najdalej po dzień 14. października w półroczu zimowym, a po dzień 10. marca w półroczu letnim.

11. Wyjątkowo mogą być słuchacze pod tymi samymi warunkami uwolnieni od taksy laboratoryjnej.

odcały lub od połowy

V. O pobieraniu stypendyum.

Słuchacz pobierający stypendyum, może uzyskać od Rektora potwierdzenie kwitu na stypendyum tylko pod tym warunkiem, jeżeli z końcem półroczu wykaże się potwierdzeniem frekwencji ze wszystkich przedmiotów słuchanych i zda kolokwia lub egzamina z postępowaniem przynajmniej dostatecznym ze wszystkich, a przynajmniej z główniejszych przedmiotów, na które się wpisał w półroczu upłynionem.

Ogólny postępowanie uważa się za dobry, jeżeli liczba punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

Uwzględnić ob. 37.

VI. O potwierdzaniu frekwencji i widymowaniu książek i arkuszy legitymacyjnych.

1. Frekwencją z odpowiednim stopniem pilności potwierdza się w ostatnich tygodniach półroczu naukowego.

2. Jeżeli z wykładem połączone są ćwiczenia lub rysunki, frekwencją potwierdza się oddzielnie z wykładu, a oddzielnie z ćwiczeń lub rysunków.

3. Słuchacze są obowiązani brać udział we wszystkich ćwiczeniach, jakie profesorowie uznają za potrzebne urządzać. Słuchacze nie biorący w nich udziału, albo okazujący w swoich odpowiedziach lub wypracowaniach, że z wykładu nie odnieśli dostatecznej korzyści, nie otrzymają potwierdzenia frekwencji z tego przedmiotu.

*czesnego i taksy
z pominięciem*

4. Chcący zdawać egzamin kursowy lub kolokwium, musi mieć potwierdzoną frekwencją tak z wykładu, jako też z ćwiczeń i rysunków.

5. Kurs (rok naukowy) tylko wówczas poczytuje się za ważny, jeżeli obejmuje przynajmniej dziesięć godzin wykładu lub odpowiednią liczbę godzin, ćwiczeń albo rysunków.

podwójny Ważność kursu stwierdza (zawidymuje) z końcem półrocza naukowego Dziekan swoim podpisem w książce lub na arkuszu legitymacyjnym. *Kurs niewidymowany nie jest ważny.*

W tych zaś przypadkach, w których egzamin kursowy nie mógł się odbyć w tem samym półroczu lub też jeżeli z jakichkolwiek powodów potwierdzenie frekwencji nie mogło nastąpić w terminie przepisanym, tę widymacją można uzyskać w następującem półroczu, jednakże nie później, jak do końca pierwszego miesiąca półrocza następującego.

Widymację wciąga Dziekan do metru. Postępy wykłady po rozdyktowaniu może tylko Dziekan wpisać.
Późniejsze zgłoszenie się o widymacją tylko wyjątkowo będzie mogło być uwzględnione przez Grono profesorów na prośbę piśmienną, należycie oświadczoną, z podaniem powodów zwłoki.

zdale 6. Do uwolnienia od czesnego i do potwierdzenia kwitu studyjnego potrzebną jest widymacją poprzedniego półrocza.

7. Dziekan nie widymuje półrocza, jeżeli poprzednie półrocze nie jest jeszcze widymowane.

pryjmion 8. Nie wydaje się świadectw z egzaminów kursowych, dopóki odnośne półrocza nie są widymowane.

odpade 9. Do uwolnienia od czesnego przez Grono ważne są tylko postępy zapisane w książce legitymacyjnej.

*Do podania do metru o oporze
całk. odróżnia i poprzednie widymacj*

Ex Kursowe na końcu następn. przepisu

6. i 9. umieścić w IV uwalnieniu D. c.

6. Do V w Tabeli. Tablicie uwzględnić

nr 36. i daktyle

PRZEPISY

o egzaminach i świadectwach w Szkołach Politechnicznych.

(Rozporządzenie c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty
z dnia 12. lipca 1878 p. l. 10.951).

nie poddanie najw. post. z d. 11. lipca 78.

A. Egzamina rządowe.

§. 1.

W celu doświadczenia nabytej przez słuchaczy Szkoły politechnicznej biegłości w umiejętnościach technicznych ich zawodu, odbywać się będą egzamina rządowe, a mianowicie:

pierwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych,
drugi czyli egzamin zawodowy z przedmiotów należących do obranego specjalnie zawodu technicznego.

*naukowo-techniczny
celem wykształcenia
zawodowego
technicznego
dla celów wykształcenia
celem
zob. listę przedmiotów*

§. 2.

Przedmiotami pierwszego (ogólnego) egzaminu rządowego są:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Matematyka (I i II. kurs), geometrya wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika teoretyczna (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki odręczne (I. i II. kurs),

rysunki techniczne

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Matematyka (I. kurs), geometrya wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika teoretyczna (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości), rysunki architektoniczne, geodezya niższa, rysunki odręczne (I. i II. kurs).

c) Na Wydziale Budowy maszyn:

Matematyka (I i II. kurs), geometrya wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika teoretyczna (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki odręczne (I. ~~II~~ kurs).

d) Na Wydziale Chemiczno-technicznym:

Matematyka (I. kurs), fizyka ogólna i techniczna, mineralogia, chemia ogólna: mineralna i organiczna, encyklopedia mechaniki i nauki o maszynach.

§. 3.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego są:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Geologia (I. i II. kurs), encyklopedia maszyn, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, geodezya niższa i wyższa, statyka budowli, budownictwo I, (nauka o materiałach budowlanych i konstrukcjach budowniczych, budownictwo kolejowe), budowa dróg, budownictwo wodne, budowa mostów i kolei żelaznych, ustawy budownicze i kolejowe, buchalterya.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Geologia I. kurs (petrografia), statyka budowli, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia maszyn, ustawy budownicze, historia architektury, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, rysunki ornamentalne i modelowanie, budownictwo I. (nauka o materiałach budowlanych i konstrukcjach budowniczych), budownictwo II.

c) Na Wydziale Budowy maszyn:

Geodezya niższa, encyklopedia budownictwa, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, technologia mechaniczna, teoria maszyn, budowa maszyn, buchalterya.

d) Na Wydziale Chemiczno-technicznym:

Towaroznawstwo, encyklopedia budownictwa, chemia analityczna, technologia chemiczna i chemia rolnicza.

§. 4.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym, komisya uwzględni wyniki zdanych przez kandydata egzaminów kursowych. Komisya może uwolnić kandydata od egzaminu z tych przedmiotów, z których kandydat przy egzaminie kursowym uzyskał postępowanie „dobry“ lub lepszy.

Vz registry

Jeżeli kandydat uzyskał taką notę ze wszystkich przedmiotów, w takim razie może być zupełnie uwolniony od egzaminu. Wszelako komisya egzaminacyjna ma prawo zażądać od kandydata zdania egzaminu z jednego lub ze wszystkich przedmiotów, pomimo przedłożenia świadectw egzaminu kursowego.

*Vuhto allan
Uusföörändan
w Kärbyren rariu*

§. 5.

Znajomość niektórych nauk drugiego egzaminu rządowego należy udowodnić świadectwami egzaminu kursowego, które to świadectwa mają być uzyskane przed zgłoszeniem się do drugiego egzaminu rządowego, a mianowicie:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Z geologii (I. i II. kurs), statyki budowli, encyklopedyi maszyn, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, buchalteryi, ustaw budowniczych i kolejowych.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Z geologii I. kurs (petrografii), statyki budowli, encyklopedyi nauk inżynierskich, encyklopedyi maszyn, ustaw budowniczych, historii architektury, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, rysunków ornamentalnych i modelowania.

c) Na Wydziale Budowy maszyn:

Z encyklopedyi budownictwa, encyklopedyi nauk inżynierskich, geodezyi niższej, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, buchalteryi.

d) Na Wydziale Chemiczno-technicznym:

Z towaroznawstwa i encyklopedyi budownictwa.

Pierwszy (ogólny) egzamin rządowy.

§. 6.

Przy pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym sprawują urząd egzaminatorów profesorowie, a według potrzeby także docenci

V(57.)

Szkoły politechnicznej, wykładający te przedmioty, z których ma się odbywać egzamin.

Kierownictwo egzaminu należy do Dziekana, a w razie przeszkody do jego poprzednika w urzędzie (Prodziekana) tego Wydziału, do którego egzaminand należy.

Przewodniczący ma prawo, lecz nie obowiązek, z każdego przedmiotu zadawać kandydatowi pytania. Jeżeli do tego samego przedmiotu ustanowionych jest dwu lub więcej egzaminatorów, wówczas zasiadają oni kolejno przy egzaminie.

§. 7.

Według potrzeby Minister oświaty ustanawia nadzwyczajnych egzaminatorów na wniosek, podany przez Grono profesorów bądź z własnej inicjatywy, bądź wskutek polecenia ministeryalnego.

Egzaminatorowie nadzwyczajni zasiadają przy egzaminach na przemian ~~z~~ ze zwyczajnymi. *właścicie bierzają halajko powotywan!*

§. 8.

Minister oświaty może do egzaminów delegować komisarzy rządowych, którym służy prawo zadawania pytań.

§. 9.

Do pierwszego ogólnego egzaminu rządowego przystępuje się z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Terminem zwyczajnym tego egzaminu są ostatnie tygodnie półrocza letniego i pierwsze tygodnie półrocza zimowego, terminem nadzwyczajnym zaś ostatni tydzień półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym tylko tacy kandydaci mogą być przypuszczeni do egzaminu, których reprobowano przy egzaminie odbytym w terminie lipcowym lub październikowym, i którym nie naznaczono dłuższej zwłoki do powtórzenia egzaminu.

Wyjątkowo przypuści się do ogólnego egzaminu w tym terminie także takich kandydatów, którzy w czasie przepisany zgłosili się do egzaminu w terminie październikowym *) lecz bez własnej winy nie mogli w tym terminie przystąpić do egzaminu. Wszelako tacy kandydaci mają usprawiedliwić przed egzaminem swoją nieobecność w terminie przepisany i upraszać o przypuszczenie

(*) Słuchacze tacy muszą mieć już przedtem warunki potrzebne do przystąpienia do tego egzaminu (rozp. z 8. lutego 1894. l. 2138).

11
w regule

Dziękuję

Ob. faliu rozpusz z 22 kwietnia 89, § 18. i 19.
Czy trzeba być wpisany na słuchacza, aby zdawać
T. Og. A. ?

do egzaminu w terminie nadzwyczajnym. Na takie wyjątkowe przypuszczenie do egzaminu w terminie nadzwyczajnym może zezwolić tylko Minister oświaty na wniosek Grona profesorów, podany w porozumieniu z Dziekanem dotyczącego Wydziału.

Jeżeli Grono profesorów i Dziekan zgodnie się oświadczą przeciw przypuszczeniu, w takim razie odmawia się prośbie kandydata, któremu przeciw takiemu orzeczeniu nie przysługuje prawo rekursu.

Co do sposobów postępowania w razie innych podobnych a wyjątkowych przypuszczeń do egzaminu, mają być odpowiednio zastosowane postanowienia reskryptu ministeryalnego z dnia 31. października 1877. l. 9087 (Dz. rozp. min. nr. 28*).

§. 10.

Do zdawania pierwszego egzaminu rządowego kandydat powinien się zgłosić w tej Szkole politechnicznej, w której w owym czasie jest immatrykulowany.

to ma być w czasie powstania, mia do T. egz. u.

2 tego wypisać że trzeba być immatrykulowanym, ale w tenże sposób zapiso

§. 11.

O przypuszczenie do pierwszego egzaminu rządowego kandydat ma wnieść pisemną prośbę do Dziekana swego Wydziału, załączając potrzebne dowody.

Styfel 50 d.

Tymi dowodami są:

1. Karta immatrykulacji.
2. Świadczenie egzaminu dojrzałości lub dokument zastępujący miejsce tego świadectwa
3. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat przynajmniej przez cztery półrocza był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły politechnicznej albo zakładu jej równorzędnego, i że

*) §. 2. tego rozporządzenia brzmi: „Do egzaminu w nadzwyczajnym terminie może być przypuszczony tylko ten kandydat, który udowodni w sposób wykluczający wszelką wątpliwość, że nie z własnej winy i wskutek nie dających się usunąć przeszkód w terminie październikowym do egzaminu nie mógł przystąpić. Jeżeli powodem nieprzystąpienia do egzaminu była choroba, kandydat musi w tym razie przedstawić świadectwo lekarskie, potwierdzone przez protomecyka lub lekarza powiatowego. Wszelako na podstawie takiego świadectwa nie musi być kandydat bezwarunkowo przypuszczonym do egzaminu w terminie nadzwyczajnym. Wreszcie tylko ci kandydaci mogą żywić nadzieję, że prośby ich będą uwzględnione, którzy zachowanie się odpowiadało zawsze przepisom akademickim i którzy pilnie uczęszczali na wykłady.“

Wszelako jednakże dozwolone nie dop bezwarunkowo prawa do przyjęcia w terminie...

↓ ordynaryjny tryb = powołano.

na wszystkie przy pierwszym egzaminie rządowym wyznaczone przedmioty uczęszczał. Kandydat z Wydziału chemiczno-technicznego udowodni nadto, że uczęszczał na wykłady chemii analitycznej i przynajmniej przez dwa półrocza pracował w laboratorium z odpowiednim skutkiem.

Stawa nieważny ginał.

Oprócz tego kandydat ma przedłożyć w formie należyście uwierzytelnionej prace rysunkowe i inne, przepisane planem nauk dla dotyczącego Wydziału, a względnie udowodnić, iż sam je wykonał. †

*Dowodzie nie kumulować
wzrost ce Starby
ds. (XIV. § 2.)*

Wszystkie powyższe dokumenta należy przedłożyć w oryginale i podczas egzaminu muszą się one znajdować w sali egzaminacyjnej. = podczas odbywania aktu egzaminacyjnego.

§. 12.

Do ogólnych egzaminów rządowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. maja do 15. czerwca, do egzaminów zaś, mających się odbyć w terminie październikowym, należy się zgłaszać w miesiącu lipcu.

*Do wójko,
ob. na
wiece.*

Kandydaci, reprobowani w jednym z powyższych terminów, a którzy chcą być znowu przypuszczeni do pierwszego egzaminu rządowego w terminie nadzwyczajnym, mają wnieść prośbę o to przynajmniej trzy tygodnie przed upływem półrocza zimowego.

§. 13.

Dziekan rozpatruje prośbę i załączniki, a jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody co do przypuszczenia do egzaminu, pisze zezwolenie na wniesionem podaniu.

§. 14.

W razie nieznacznych wątpliwości, któreby kandydat mógł niezwłocznie sam usunąć, należy kandydatowi udzielić odpowiednich wskazówek, w przypadkach zaś wątpliwych należy rzecz przedłożyć Gronu profesorów do rozstrzygnięcia.

Jeżeli Grono profesorów odmówi kandydatowi przypuszczenia do pierwszego egzaminu rządowego, wolno kandydatowi odwołać się do Ministerstwa oświaty.

§. 15.

Po zamknięciu terminu zgłoszeń Dziekan ułoży wykaz abecadłowy kandydatów, którzy mają być przypuszczeni do egzaminu.

*Jeżeli profesorów
9-1 górnice
rekursu.*

§. 16.

Dziekani oceniają wspólnie według liczby egzaminatorów, ażali bez znacznego uszczerbku dla wykładów wystarczy ustanowienie jednej komisji, lub też, czy potrzeba będzie ustanowić dwie lub więcej komisji specjalnych jednocześnie egzaminujących, a ewentualnie powołać także egzaminatorów nadzwyczajnych (§. 7).

W ostatnim przypadku Dziekani oznajmją o tem Grono profesorów, celem przedłożenia Ministerstwu odpowiednich w tej mierze wniosków.

Dziekani układają wspólnie liczbę dni egzaminowych, i w wykazie kandydatów dopisują dzień, w którym kandydat ma przystąpić do egzaminu, w razie zaś, jeżeli ustanowiono dwie lub więcej komisji egzaminacyjnych dopisują także numer komisji, do której każdy z kandydatów ma się zgłosić.

Dziekani ogłaszają pomieniony wykaz na czarnej tablicy, a w razie potrzeby ogłaszają go także w salach wykładowych.

Drugi (zawodowy) egzamin rządowy.

§. 17.

Do odbywania egzaminów zawodowych ustanawia Minister oświaty przy każdej Szkole politechnicznej osobne komisye egzaminacyjne dla każdego Wydziału, a to na wniosek Grona profesorów.

§. 18.

Komisya składa się z prezesa i stosownie do okoliczności z jednego lub dwu zastępców prezesa (wiceprezesów), tudzież z tylu komisarzy egzaminacyjnych, ilu ich wymaga potrzeba ze względu na liczbę kandydatów i na konieczność częstszej zmiany w zwoływaniu komisji specjalnych.

Prezes, mianowani zastępcy i komisarze egzaminacyjni stanowią komisję główną.

Z pomiędzy nich prezes według własnego zdania ustanawia komisye do poszczególnych aktów egzaminu (komisye specjalne).

§. 19.

Na komisarzy egzaminacyjnych należy wybierać przedewszystkiem profesorów i docentów dotyczącej Szkoły politechnicznej, tu-

X *dataj komisji*
z ogólnego

30/3 kom. Dr.

A. w. w. w. w. w.
prez. prezesa

dzień znakomitych mężów zawodowych nie należących do grona Szkoły politechnicznej.

Każdy profesor lub urzędnik, powołany do sprawowania tych czynności, jest obowiązany do ich przyjęcia.

§. 20.

Prezes i jego zastępcy są zarazem egzaminatorami. W razie przeszkody zastępuje prezesa wiceprezes, wiceprezesa zaś najstarszy w służbie z obecnych członków komisji egzaminacyjnej.

§. 21.

Do egzaminu zawodowego można przystąpić dopiero w ostatnich tygodniach ostatniego półrocza, przepisanego planem nauk dla dotyczącego Wydziału.

§. 22.

Egzamina zawodowe nie odbywają się w pewnych terminach, lecz można je zdawać w ciągu całego roku naukowego, z wyjątkiem feryj jesiennych i tych feryj, które wśród roku naukowego przypadają.

§. 23.

Kandydat może zdawać egzamin zawodowy przed jakąkolwiek komisją egzaminacyjną.

Wszelako kandydat reprobowany może powtórzyć egzamin tylko przed komisją tej Szkoły politechnicznej, w której go reprobowano.

§. 24.

O przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego kandydat powinien wnieść pisemną prośbę do prezesa dotyczącej komisji załączając potrzebne dokumenta.

Dokumentami tymi są:

1. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat:
a) od czasu zdanego z dobrym skutkiem pierwszego egzaminu rządowego był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły politechnicznej przez sześć lub przez cztery półrocza, stosownie do tego, czy uczęszczał na Wydział Inżynieryi lub Budownictwa lądowego, czy też na Wydział Budowy maszyn lub Chemiczno-techniczny;

z. W. 69 § 20.

b) uczęszczał na wszystkie dla dotyczącego Wydziału przepisane wykłady.

2. Świadcstwo zdanego pierwszego egzaminu rządowego, względnie certyfikat zastępujący miejsce tego świadctwa (§. 37).

3. Świadcstwo postępu z przedmiotów przepisanych §. 5.

Prócz tego kandydat ma przedłożyć należycie uwierzytelnione prace naukowe i inne, względnie udowodnić, iż sam je wykonał. Powyższe dokumenta muszą być przedłożone w oryginale i podczas egzaminu muszą być przystępne komisji.

*≠ Doradzić w
Kameralnym
studjum XIV.
i XIII. § 20*

§. 25.

Prezes wyznacza termin egzaminów w każdym przypadku z osobna.

Prezes ma się jednak zwyczajnie trzymać tego porządku, w jakim kandydaci zgłaszali się do egzaminu.

§. 26.

Jeżeli prezes odmówi kandydatowi przypuszczenia do drugiego egzaminu rządowego, natenczas kandydatowi przysługuje prawo odwołania się do Ministerstwa oświaty.

§. 27.

Egzamin zawodowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego. Pierwszy powinien się odbyć przed drugim.

Przy egzaminie praktycznym, kandydaci Wydziału Inżynieryi, Budownictwa lądowego i Budowy maszyn mają wypracować elaborat na zadany temat; na Wydziale Chemiczno-technicznym zaś mają wykonać pracę chemiczno-techniczną.

Tematy przy egzaminie praktycznym należy tak wybierać, aby kandydatom podać sposobność do okazania biegłości we wszystkich głównych przedmiotach egzaminu.

Tematy, mające być zadane, układa komisya egzaminacyjna, przeznaczając oraz egzaminatora, pod którego nadzorem kandydat ma wypracować elaborat.

Wypracowanie elaboratu ma być uskutecznione w lokalnościach Szkoły politechnicznej i w czasie nie przekraczającym ośmiu dni.

Jeżeli kandydat przy egzaminie praktycznym odpowiedział wymaganiom prawnym, o czem orzeka komisya, natenczas przypuści się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś kandydat nie uczynił

wymaganiom

zadość tym wymaganiom, w takim razie ma ponownie przystąpić do egzaminu praktycznego w terminie, który mu komisya wyznaczy.

§. 28.

Przy drugim egzaminie rządowym można uwzględnić przedłożone świadectwa egzaminów kursowych, jeżeli świadectwa zawierają postęp „dobry“ lub lepszy.

Atoli egzamin praktyczny należy zdawać w całym zakresie a tylko egzamin teoretyczny może być skrócony na zasadzie dobrych świadectw z egzaminów kursowych.

Przepisy wspólne odnoszące się do obu egzaminów rządowych.

§. 29.

Każdy kandydat jest obowiązany stawić się do egzaminu tego dnia, który mu wyznaczono. Jeżeli zaś nie przybędzie na termin, poniesie wynikającą stąd szkodę.

Wszyscy kandydaci, którym ten sam dzień wyznaczono do zdawania egzaminu, powinni dnia tego przybyć przed rozpoczęciem egzaminu i pozostać aż do jego ukończenia.

§. 30.

Zamiana dni egzaminowych pomiędzy dwoma lub kilkoma kandydatami może nastąpić tylko za zezwoleniem przewodniczącego (Dziekana, Prezesa), atoli w razie ustanowienia dwu komisyj specjalnych może być zamiana dozwolona tylko pod tym warunkiem, jeżeli to nie pociąga za sobą także zmiany oddziału komisji, przeznaczonego poprzód dla kandydatów.

§. 31.

Egzamina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także piśmiennie (graficznie) pod nadzorem. Przy egzaminie piśmiennym (graficznym) komisya egzaminacyjna ma prawo uwzględnić odpowiednio także przedłożone elaboraty z czasu studyów kandydata, z zachowaniem jednak wszelkich ostrożności przeciw podsuwaniu obcej pracy. Podczas trwania egzaminu ustnego mają być obecni: przewodniczący tudzież większość egzaminatorów.

oddział?

egzaminie?
piśmiennie
graficznie

nie można egzaminować więcej jak dwóch kandydatów.

Równocześnie można egzaminować tylko dwu kandydatów.

Egzamin ustny z jednego przedmiotu może trwać najdłużej godzinę.

§. 32.

Egzamina ustne odbywają się publicznie. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej powinni zarządzić co należy, aby zapobiec naruszeniu spokoju i porządku, co by uchybiało godności i ważności aktu, lub niekorzystnie wpływało na swobodę umysłu kandydatów. Przewodniczący powinni wydalić naruszającego spokój, a w razie potrzeby zarządzić nawet opuszczenie sali, w której się egzamin odbywa.

elr

oproszenie

§. 33.

Przy obradach i głosowaniu komisji nad wynikiem odbytego egzaminu jawność jest wykluczona.

Komisya roztrząsa naprzód całkowity wynik egzaminu, a po objawieniu zdania przez każdego z egzaminatorów, czy egzamin ze swego przedmiotu uznaje za zdany, czy też nie, komisya orzeka, czy kandydat jest aprobowany, czy reprobowany.

Żaden egzamin rządowy nie może być uważany za zdany, przy którym kandydat choćby z jednego przedmiotu (§. 34.) nie odpowiedział wymaganiom prawnym. Jeżeli kandydat nie odpowie z kilku przedmiotów, komisya orzeka głosowaniem o terminie, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do powtórzenia egzaminu rządowego.

więcej niż jeden

Wynik egzaminu z poszczególnych nauk oznacza się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“, który to wynik egzaminator zapisuje w osobnym protokole, przyczem także uwzględnia się odpowiedź na pytania, zadawane przez przewodniczącego lub komisarza rządowego (§. 8).

Na zasadzie oceny wyników egzaminu z poszczególnych przedmiotów, komisya orzeka ostateczną notę, czy kandydat okazał się przez zdany egzamin jako „uzdolniony“, czy też „znmienicie uzdolniony“, przytem uwzględnia się także noty, uzyskane przy egzaminach kursowych.

elr

§. 34.

Jeżeli kandydat tylko w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, wówczas może być przypuszczony do po-

elr

prawienia niezdanego egzaminu z tego przedmiotu po upływie terminu dwumiesięcznego.

Jeżeli przy tym egzaminie otrzyma znowu notę „nieodstateczną“, może być ponownie przypuszczony do poprawienia egzaminu po upływie czterech miesięcy.

Każdy taki egzamin poprawczy musi się odbywać w ustawicznej obecności przewodniczącego dotyczącej komisji egzaminacyjnej, a w razie interwencji komisarza rządowego przy pierwszym egzaminie (§. 8.), także w obecności tego komisarza.

§. 35.

więcej niż jeden

Jeżeli kandydat z kilku przedmiotów nie odpowiedział wymaganiom prawnym, natenczas może być przypuszczony tylko do powtórzenia całego egzaminu, którego termin oznaczy komisya.

Termin powtórzenia niezdanego w lipcu lub październiku ogólnego egzaminu rządowego może być naznaczony albo na najbliższy termin nadzwyczajny (koniec półrocza zimowego) albo na najbliższy termin lipcowy; termin zaś powtórzenia niezdanego w terminie nadzwyczajnym (koniec półrocza zimowego) pierwszego egzaminu rządowego może być naznaczony albo w najbliższym terminie zwykłym, lub też w najbliższym terminie nadzwyczajnym.

umy

Jeżeli kandydat także przy tem powtórzeniu chociażby w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, to również może być przypuszczony tylko do ponownego powtórzenia całego egzaminu.

§. 36.

Jeżeli kandydata reprobowano na cały rok przy pierwszym egzaminie rządowym, w takim razie wolno komisji wskazać te przedmioty, na których wykład lub ćwiczenia kandydat ma uczyć się w ciągu roku.

§. 37.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast po ukończeniu obrad, zapisuje się go w książce legitymacyjnej kandydata i stwierdza pieczęcią akademicką, a w razie reprobowania kandydata dopisuje się także termin powtórzenia niezdanego egzaminu i inne na reprobowanego nałożone warunki przypuszczenia do ponownego egzaminu.

Po zdaniu z pomyślnym skutkiem egzaminów wydaje się świadectwo egzaminów rządowych. Jeżeli komisya uwolniła kandydata zupełnie albo z wyjątkiem jednego przedmiotu od pierwszego egzaminu rządowego, (§. 4.) w takim razie zamiast świadectwa z tego egzaminu wydaje się kandydatowi certyfikat, stwierdzający tę okoliczność.

§. 38.

Świadectwo egzaminu rządowego jak również certyfikaty, zastępujące świadectwo pierwszego egzaminu rządowego, mają zawierać, oprócz rodowodu kandydata i skreślenia toku odbytych nauk, tudzież w razie zdania egzaminu, daty tego egzaminu, także noty egzaminów kursowych, jakie kandydatowi zostały policzone, jak również te noty, które kandydat uzyskał z reszty przedmiotów egzaminu; w świadectwie egzaminu zawodowego ma być uwidoczniiony także wynik egzaminu praktycznego, a oba świadectwa muszą zawierać notę ostateczną.

Świadectwa odbytych egzaminów wydaje się jedynie w tym języku, jaki jest wykładowym w dotyczącej Szkole politechnicznej.

§. 39.

Jeżeli słuchacz przed zdaniem pierwszym egzaminem rządowym uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które planem nauk dla dotyczącego Wydziału należą do kursów wyższych niż czwartego, natenczas te przedmioty (wyjąwszy przypadek przewidziany dla chemików w §. 11. punkt 3.) mogą mu być tylko w takim razie policzone dla przypuszczenia go do drugiego egzaminu rządowego, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał pierwszy egzamin rządowy z pomyślnym skutkiem.

§. 40.

Przeciwko orzeczeniu komisji względem wyznaczenia terminu do powtórzenia egzaminu rządowego nie ma rekursu.

§. 41.

Jeżeli ktoś podstępem uzyskał przypuszczenie do egzaminu rządowego, a w szczególności, jeżeli reprobowany kandydat podstępnym sposobem wyłudził przypuszczenie do powtórzenia egzaminu przed terminem przepisany lub przed inną, a nie kompetentną

*Certyfikat
opublikowany!*

w planie

*Wzrost przed
jad. Euclid
chem. Buchal
i geomet. nie tr
na wariancie?*

komisją, albo w ogóle obszedł niniejsze przepisy, natenczas nie tylko uważa się za nieważny taki egzamin, choćby z pomyslnym skutkiem zdany, lecz pominąwszy skutki, wypływające z ustaw karnych, kandydat, jeżeli jest jeszcze akademikiem, może być wykluczony ze wszystkich Szkół politechnicznych na pewien czas lub na zawsze.

§. 42.

Każdy kandydat zgłaszający się do egzaminu, jest obowiązany przed przystąpieniem do egzaminu zapłacić takse, którą się ustanawia w wysokości dziesięciu zł. w. a. za każdy ogólny egzamin rządowy, w wysokości zaś dwudziestu zł. w. a. za każdy egzamin zawodowy.

Takse i kwotę na stempel świadectwa ^(2k) opłaca się przy pierwszym egzaminie rządowym na ręce Dziekana, przy drugim egzaminie rządowym na ręce prezesa komisji egzaminacyjnej za odpowiedniemi pokwitowaniami. Do zapłacenia całej taksy są obowiązani także i ci słuchacze, którzy na zasadzie pomyslnych egzaminów kursowych zostali częściowo lub w całości uwolnieni od egzaminów rządowych.

§. 43.

Kto na 24 godzin przed terminem egzaminowym nie zapłaci taksy lub się nie wykaże należacem się mu uwolnieniem od taksy, ten nie będzie przypuszczony do egzaminu.

§. 44.

Każdy słuchacz zwyczajny Szkoły politechnicznej, uwolniony od opłaty całego lub połowy czesnego w tem półroczu, w którym przystępuje do egzaminu rządowego, uzyskuje temsamem także uwolnienie od całej lub od połowy taksy egzaminowej.

U słuchaczów, przystępujących od egzaminu w pierwszych czterech tygodniach półroczu, uwzględnia się w tej mierze także uwolnienie od opłaty czesnego, uzyskane w poprzednim półroczu.

Słuchacz, uwolniony od opłaty czesnego w ostatnim półroczu swoich studyów akademickich, zyskuje zarazem uwolnienie od taksy za egzamin zawodowy, jeżeli do niego przystępuje w ciągu następnego roku naukowego.

Za egzamin zawodowy w późniejszym czasie zdawany opłaca się bezwzględnie należne taksy.

*do wojtkowych
3. na Woicie.*

§. 45.

Wszelkie z jakiegokolwiek tytułu uzyskane uwolnienie od taksy traci ważność przy powtórzeniu egzaminów.

§. 46.

Z końcem każdego półroczia rozdziela się taksy w równych częściach pomiędzy egzaminatorów; atoli przewodniczący i ten profesor, który kieruje egzaminem praktycznym, biorą po dwie części.

B. Egzamina kursowe.

§. 47.

Istniejące egzamina kursowe celem uzyskania świadectwa z poszczególnych przedmiotów odbywają się publicznie pod nadzorem Dziekana tego Wydziału, na który egzaminand uczęszcza.

W razie przeszkody zastępuje Dziekana w czynności nadzorowania zastępca jego (Prodziekan).

§. 48.

Pomienione egzamina mają się odbywać zaraz po ukończeniu wykładów. Wyjątkowo można za zezwoleniem Rektora zdawać te egzamina z początkiem następnego roku naukowego po koniec października za opłatą taksy w kwocie pięciu zł. w. a f

Do tego samego terminu i po dopełnieniu wymienionych wyżej warunków egzamin niezdany może być raz powtórzony*).

Kolokwium
1000
określenie

17 lub lipca (po jednokursowych) Termin egzaminu ogłasza Dziekan

Przy podaniu o razę egzaminu mają być wysłane półtora raz, dysponować.

*) C. k. Ministerstwo w. i o. zarządziło rozporządzeniem z dnia 17. czerwca 1886. l. 3483 co następuje:

- 2 Podania o przypuszczenie do zaległych egzaminów z tych przedmiotów, które w bezpośrednio upłynionem półroczu były słuchane, będą załatwiane przez Rektora.
- 3 Tak te podania, jak też podania ministerjalne o przypuszczenie do zaległych egzaminów, do których powyższy warunek nie odnosi się, mają być wniesione najpóźniej 14. października lub w ciągu stycznia, stosownie do tego, czy słuchacz chce przystąpić do egzaminu w zimowym czy też w letnim półroczu. Po upływie wyznaczonych terminów takie podania nie będą przyjmowane.
- 4 Egzamina mają się w ogóle odbywać w najbliższym terminie egzaminów kursowych (po koniec października, po koniec lutego lub po koniec lipca).
- 5 Nadto c. k. Ministerstwo postanowiło reskryptem z dnia 29. marca 1888. p. l. 5855 nie zezwalać na przypuszczenie do zaległych egzaminów

na wstępie

3

„Czy gdzieś jest tu rektor, jeżeli w lutym, może proszcie?”

** Wyjątek stanowi te przedmioty, które znajdują się w planie nauki w pierwszym i drugim półroczu, a należą do półroczu w którym się znajdują. Za takie egzamina nie ogłasza się taksy, jeżeli się je zdaje po I egzaminie odbytym przy końcu 4. półr., albo po ostatnim półroczu albo w następnym*

§. 49.

Przy ocenieniu wyniku egzaminu służą za miarę nie tylko postępy okazane przy ustnym lub pisemnym egzaminie, ale także postępy udowodnione pracami w salach konstrukcyjnych i laboratorych, tudzież uwierzytelnione pracami domowymi. Ze wszystkich przedmiotów, które nie ograniczają się na same ćwiczenia, należy przedsięwziąć ustny egzamin dla ocenienia postępu, a wynik egzaminu uwidocznić w świadectwie.

Postęp wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

§. 50.

Z przedmiotów drugiego egzaminu rządowego w każdym Wydziale (§. 3.) nikt nie może zdawać egzaminów kursowych, dopóki nie zda pierwszego egzaminu rządowego lub egzaminów kursowych z poszczególnych przedmiotów pierwszego egzaminu rządowego, a to z postępowaniem przynajmniej dostatecznym.

Kto chce być przypuszczony do egzaminu kursowego z końcowych przedmiotów na każdym Wydziale t. j. z budowy dróg i budownictwa wodnego, budowy mostów i kolei żelaznych, budownictwa, teorii maszyn, budowy maszyn, chemii analitycznej, technologii chemicznej i chemii rolniczej, musi się prócz tego wykazać potwierdzeniem fre-

z tych przedmiotów, na które słuchacz uczęszczał dawniej niż przed rokiem, a których znajomość nie jest wymagana przed przystąpieniem do drugiego egzaminu rządowego.

Względem taks za egzamina zaległe zatwierdził JE. p. Minister w. i o. reskryptem z d. 4. lipca 1891. l. 10.747 następującą uchwałę Grona profesorów:

1. Wszelkie podania o egzamina zaległe mają być wnoszone u Dziekana odpowiedniego Wydziału, a taksa egzaminacyjna ma być opłacona na ręce Dziekana przy wnoszeniu podania.

2. Złożona taksa egzaminacyjna może być zwrócona, jeżeli egzaminand usprawiedliwi odstąpienie od egzaminu powodami przez Dziekana za ważne uznanymi najpóźniej na 24 godzin przed ostatnim dla egzaminów zaległych oznaczonym terminem, t. j. przed 31. października, względnie 28. lutego lub 31. lipca.

Jeśli kandydat do egzaminu złożonej taksy egzaminacyjnej u Dziekana w powyższym oznaczonym terminie nie podniesie, należy ją uważać za przepadłą.

3. Taksy przepadłe składają Dziekani u Rektora, a Grono profesorów przeznaczać je będzie corocznie bądź na premie, bądź na zapomogi przy wycieczkach, bądź na inne cele pokrewne dla słuchaczy Szkoły politechnicznej.

Takie rozp. z 12. IV. 89. § 18.

*pisemny
przy egzaminie*

(((

*W taksach
zaległych*

kwentacyi ze wszystkich nauk będących przedmiotami drugiego egzaminu rządowego w dotyczącym Wydziale *).

§. 51.

W absolutoryach wypisuje się poszczególne nauki w takim samym porządku, w jakim umieszczone są w planie nauk odpowiednich Wydziałów; w rubryce „Postęp“ należy w każdym razie umieścić uzyskaną notę postępu; jeżeli zaś słuchacz nie zdawał egzaminów, uwidocznić to wyraźnie w tejże rubryce słowami „Nieudowodniony“.

Prócz tego należy po przedmiotach czwartego półroczu w sposób wyrazisty umieścić uwagę w drukowanych blankietach, z którejby powziąć było można, czy abiturient zdawał, czy nie, pierwszy egzamin rządowy lub równoważne egzamina kursowe.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 9. lipca 1889, Jego Excelencya P. Minister wyznań i oświaty rozporządził reskryptem z dnia 15. lipca 1889. p. l. 14.328, ażeby słuchaczy c. k. Szkoły politechnicznej, sposobiących się do wstąpienia do Akademii górniczej, przypuszczano do egzaminów kursowych z ominięciem warunków, zawartych w §. 50. przepisów egzaminacyjnych z d. 12. lipca 1878., a to z tych przedmiotów, z których muszą przedłożyć świadectwa, celem uzyskania przyjęcia do szkół zawodowych Akademij górniczych w Lubniu i Przybramie.

Dla zapobieżenia zaś możebnym nadużyciom z świadectwami, mającemi się wydawać słuchaczom przygotowawczego kursu górniczego, każde świadectwo, wydane z ominięciem postanowień §. 50. przepisów egzaminacyjnych, będzie opatrzone następującą uwagą:

„Niniejsze świadectwo wydano panu... w celu ewentualnego przyjęcia go jako słuchacza zwyczajnego do szkół zawodowych Akademij górniczych w Lubniu i Przybramie; to świadectwo jest przeto ważne tylko na cel powyższy“.

*) Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa w. i o. z dnia 12. lutego 1879, l. 905, zezwolono na przypuszczenie do egzaminu kursowego z któregokolwiek z przedmiotów końcowych, wymienionych w drugim ustępie tego paragrafu, jeżeli się słuchacz wykaże potwierdzeniem frekwentacyi tylko z tych nauk, które podług planu nauk dotyczącego Wydziału ten przedmiot wyprzedzają lub na ten sam rok przypadają.

XIII

WYCIĄG

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA WYZNAŃ i OŚWIATY

z dnia 12. kwietnia 1889.

tyczącego się ulg przyznanych słuchaczom szkół wyższych, którzy odbywają czynną służbę jako jednoroczni ochotnicy.

Według §. 25. ustawy o służbie wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 czas czynnej służby jednorocznych ochotników, poświęcony jest wyłącznie wojskowemu wykształceniu. Wpis w szkołach wyższych przy równoczesnem odbywaniu czynnej służby nie będzie tedy na przyszłość dozwolony.

Aby więc słuchaczom, odbywającym czynną służbę przed ukończeniem studyów, poczynić ulgi, o ile to się da pogodzić z ogólnymi zasadami regulaminu studyów i wspólnym celem ostatecznym równomiernego naukowego wykształcenia, postanawiam na mocy upoważnienia, udzielonego Najwyższem postanowieniem z dnia 26. marca 1889, co następuje:

I. Co do immatrykulacyi.

§. 1. Postanowienie §. 6. lit. c) ogólnego regulaminu studyów uniwersyteckich z dnia 1. października 1850. (Dz. p. p. l. 370) wedle którego immatrykulacya na jednym z Wydziałów dotąd jest ważną, dopóki słuchacz nie przerwie swych studyów na czas dłuższy jak jedno półrocze, rozszerza się dla jednorocznych ochotników, odbywających służbę czynną w czasie studyów w tym kierunku, że immatrykulacya ważną pozostaje przez cały pierwszy rok służby czynnej.

Wspomnianym immatrykulowanym, wszelako nie wpisanym słuchaczom przysługują w tym czasie, bez względu na ich stosunek wojskowy, wszystkie prawa i obowiązki obywateli akademickich, o ile uzyskanie tych praw nie jest zależnem od zapisania się na

pojedyncze przedmioty. Rok ten jednak w przepisany czas studyów wliczony nie będzie.

§. 2. Aby i ci słuchacze, którzy swą jednoroczną służbę czynną bezpośrednio po złożeniu z dobrym skutkiem egzaminu dojrzałości odbywają zarówno ze słuchaczami w §. 1. wymienionymi, w ciągu roku czynnej służby korzystać mogli z praw i obowiązków obywateli akademickich, dozwala się im uzyskać immatrykulację na jednym z Uniwersytetów bez równoczesnego wpisu na poszczególne przedmioty.

Immatrykulacja taka ważną będzie podczas pierwszego roku służby czynnej.

§. 3. Wydane powyżej dla słuchaczy Uniwersytetu postanowienia stosowane będą odpowiednio do słuchaczy Szkół politechnicznych, tudzież wyższej Szkoły agronomicznej.

W szczególności zatem uważani być mają zwyczajni słuchacze tych szkół, odbywający w ciągu naukowego czasokresu czynną służbę jako jednorocznicy ochotnicy, w pierwszym roku czynnej służby za immatrykulowanych słuchaczy zwyczajnych swojej szkoły.

Nadto słuchaczom, którzy czynną służbę jako jednorocznicy ochotnicy odbywają w bezpośrednio następującym roku po złożonym z dobrym skutkiem egzaminie dojrzałości, wolno będzie uzyskać immatrykulację na zwyczajnych słuchaczy jednej z tych szkół wyższych, bez zapisania się na poszczególne przedmioty.

Tacy słuchacze nie opłacają za ów rok czesnego.

III. *Co do stypendyów, uwolnienia od czesnego, i taks egzaminacyjnych.*

§. 5. Immatrykulowani w wyższych szkołach jednorocznicy ochotnicy pozostają podczas pierwszego roku służby czynnej w użytkowaniu nadanych im w celu studyów w tych szkołach stypendyów.

Wypłata zapadłych rat stypendyjnych nastąpi za kwitami, potwierdzonymi najpierw przez przełożoną władzę wojskową stypendyata, a następnie przez władzę akademicką w sposób dotychczas przepisany.

§. 6. Odbywanie jednorocznej służby czynnej przez zwyczajnych immatrykulowanych słuchaczy szkół wyższych nie stoi na przeszkodzie nadaniu im stypendyów.

§. 7. Ci jednorocznicy ochotnicy, którzy w myśl §. 25. Ustawy z 11. kwietnia 1889, mają drugi rok służyć czynnie, mogą w pierwszych czterech tygodniach drugiego roku służby wniesić do władzy

akademickiej poświadczoną przez przełożoną władzę wojskową prośbę o wstrzymanie dalszego nadania posiadanego przez nich stypendyum, która tę prośbę wraz ze swą opinią ma przedłożyć władzy fundacją zawiadującej.

Jeżeli taki słuchacz po ukończeniu drugiego roku służby studia swe będzie bezpośrednio kontynuować, zostanie zaasygnowanem mu z rozpoczęciem roku szkolnego stypendyum napowrót, o ile prośbie jego o wstrzymanie stało się zadosyć.

§. 8. Tym stypendyatom, którzy służbę czynną jako jednoroczni ochotnicy dopiero po ukończeniu studyów odbywają, zastrzeżonem zostaje prawo poboru jednorocznej kwoty ich stypendyum na wypadek złożenia egzaminów ścisłych, względnie egzaminu nauczycielskiego dla gimnazyów i szkół realnych, w sposób dotychczas przepisany. Termina w tym celu postanowione liczyć się mają od czasu ukończenia służby czynnej.

§. 9. Postanowienia zawarte w §§. 5. do 8. mają być zastosowane tylko o tyle, o ile nie sprzeciwiają się zarządzeniom fundacyjnym.

§. 10. Zresztą zatrzymują swą moc przepisy obowiązujące co do udzielania, dalszego pobierania i odbierania stypendyów, także co do jednorocznych ochotników z tem, że co do tych dowodów, które się otrzymuje na podstawie faktycznego oddawania się naukom (świadcstwa z egzaminów i kolokwiów), należy brać pod rozwagę nie ten czas, w ciągu którego stypendyat albo ubiegający się o stypendyum służbę czynną odbywał, lecz okres czasu służbę wojskową bezpośrednio poprzedzający.

§. 11. Co do uwolnienia od czesnego, względnie opłat naukowych i taks egzaminacyjnych, zastosować należy pod względem wymaganych dowodów pobierania nauki odnośne postanowienia paragrafu 10.

IV. *Co do egzaminów, a mianowicie co do c) egzaminów nauczycielskich dla gimnazyów i szkół realnych.*

§. 17. Ci kandydaci stanu nauczycielskiego, którzy odbyli służbę czynną jako jednoroczni ochotnicy, mogą już z początku siódmego półrocza studyów w szkole wyższej, przepisanych w artykule II. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. lutego 1884. (Dz. u. p. l. 26) dotyczącego egzaminów na nauczycieli gimnazyów i szkół realnych, upraszać o doręczenie im tematu do wypracowania domowego, jeżeli odpowiedzieli zresztą warunkom powołanego wyżej rozporządzenia

Wskazanie
to tylko do
tego roku
odnosi.

ministeryjalnego co do egzaminów na nauczycieli gimnazyów i szkół realnych.

Atoli do egzaminu klauzurowego i ustnego będą tacy kandydaci stanu nauczycielskiego przypuszczeni dopiero po ukończeniu studyów przepisanych rozporządzeniem ministeryjalnem z dnia 7. lutego 1884. (Dz. u. p. l. 26).

d) egzaminów kursowych i egzaminów rządowych w szkołach politechnicznych i wyższej szkole agronomicznej.

§. 18. Z immatrykulowanymi słuchaczami zwyczajnymi szkół politechnicznych i wyższej szkoły agronomicznej, którzy bezpośrednio po dopełnieniu obowiązku czynnej służby jako jednoroczni ochotnicy odbywają dalej nauki prawidłowo, postępować należy pod względem przypuszczenia ich do zaległych egzaminów kursowych i rządowych, jak gdyby w ich studyach przerwa wcale nie zachodziła

§. 19. Tych słuchaczy, którzy bezpośrednio po odbyciu czynnej służby chcą zdawać pierwszy egzamin rządowy, ma przypuścić do egzaminu przewodniczący komisji I. egzaminu rządowego w terminie październikowym; zaś słuchaczy szkół politechnicznych, którzy się zgłosili w tym celu w czasie od dnia 1. do 8. października, w następnym terminie lutowym.

§. 20. Gdy jednoroczni ochotnicy, którzy odbyli służbę czynną, proszą o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego, a warunkiem przychylenia się do tej prośby jest uzyskanie dyspensy odstępu między pierwszym a drugim egzaminem rządowym, przepisanego w §. 24. ustęp 1 a) rozporządzenia z dnia 12. lipca 1878 r. (Dz. u. p. Nr. 94), a względnie w §. 11., ustęp 1. rozp z dnia 8. grudnia 1881. (Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1882) i w §. 10., ustęp 1. rozp. z dnia 20. sierpnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 145) — to prośby te w każdym wypadku ma prezes komisji z odpowiednim wnioskiem przedkładać Ministerstwu do roztrzygnięcia.

XIV

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ I OŚWIATY

z dnia 2. sierpnia 1889.

dotyczące dowodów odbywania wojskowej służby prezencyjnej, jakie przez słuchaczy wyższych zakładów naukowych ze względu na przepis §. 25. ustawy z 11. kwietnia 1889. (Dz. u. p. Nr. 41.) przedkładane być winne.

§. 1. Wedle §. 25. ustawy z 11. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 41.) czas służby czynnej jednorocznych ochotników jest wyłącznie poświęcony wojskowemu wykształceniu. Władzom akademickim nie wolno zatem w żadnym razie zezwolić na wpis jednorocznych ochotników, a uzyskany z naruszeniem niniejszego zarządzenia wpis ma być, pominiawszy dyscyplinarne dochodzenie, traktowany jako nieważny, tak że odnośne półrocze do wymaganego czasu studyów nie będzie wliczane. Gdyby zaś to się stało przy dopuszczeniu do egzaminu, natenczas wynik takowego ma być uznany za nieważny, a wydane odnośne świadectwo winno być cofnięte.

§. 2. Każdy słuchacz wyższego zakładu naukowego żądający wydania absolutorium albo wedle istniejących przepisów dopuszczenia przed otrzymaniem absolutorium do składania teoretycznych państwowych egzaminów na Wydziałach prawa i umiejętności politycznych, egzaminów ścisłych, egzaminów na nauczycieli szkół gimnazjalnych lub realnych, egzaminów promocyjnych, państwowych lub celem uzyskania dyplomu w szkołach politechnicznych albo w wyższej szkole agronomicznej, winien udowodnić, że wymagany czas studyów w odnośnym wyższym zakładzie naukowym odbył bez kumulacji z wojskową służbą prezencyjną:

Mianowicie obowiązany jest wykazać:

1. przez poświadczenie w myśl §. 3. lit. a) niniejszego rozporządzenia, że do związku armii (wojennej marynarki) lub obrony krajowej nie należy, albo:

umulowania

2. przedkładając paszport wojskowy lub poświadczenie w myśl §. 3. lit. b), że służby prezencyjnej jako jednoroczny ochotnik jeszcze nie rozpoczął, albo:

3. przez poświadczenie w myśl §. 3. lit. c) lub d), że służbę prezencyjną jako jednoroczny ochotnik odbył w czasie nie przypadającym na czas studyów, z którego odbycia ma się wykazać, albo

4. przez poświadczenie w myśl §. 3. lit. e), że będąc asentorowany na trzy lata, w którym był jako słuchacz wyższego naukowego zakładu immatrykulowany, a o którego policzenie właśnie chodzi, nie zostawał w służbie wojskowej, lub że przynajmniej pozostawał w takiej, która policzenia danego półrocza nie wyklucza.

Wymienione *sub* 1 i 2 poświadczenia wówczas tylko przepisany dowód stanowić mogą, jeżeli ze względu na datę ich wydania jest rzeczą niewątpliwą, iż rozpoczęcie służby prezencyjnej nie mogło mieć miejsca w międzyczasie lub przynajmniej, że mogło nastąpić wtedy dopiero, gdy warunkom do wydania absolutorium lub przypuszczenia do egzaminu stało się zadość.

§. 3. Celem przeprowadzenia niniejszych zarządzeń, starającym się o immatrykulację w wyższych zakładach naukowych lub już immatrykulowanym słuchaczom, mają być wedle §. 28. części drugiej przepisów wojskowych wydawane następujące poświadczenia:

a) starającym się o immatrykulację w wyższym zakładzie naukowym lub już immatrykulowanym słuchaczom, którzy do związku armii (wojennej marynarki) lub do obrony krajowej nie należą, mają na ich żądanie właściwe władze polityczne wystawiać poświadczenia, w których winno być także nadmienione, dlaczego ci słuchacze do armii (wojennej marynarki) względnie do obrony krajowej nie należą.

Poświadczenie takie i na później jest ważne, jeżeli niezmienny stan rzeczy lub nowo zasłże zmiany zostaną na niem stwierdzone.

b) Chcącym się immatrykulować w wyższym zakładzie naukowym lub już immatrykulowanym a jeszcze nie zaciągniętym jednorocznym ochotnikom, mają na ich żądanie właściwe powiatowe komendy uzupełniające poświadczyć termin, od którego mają rozpocząć służbę prezencyjną, ewentualnie termin, do którego odroczenie prezencyjnej służby zostało im przyzwolone. Zaciągniętym już jednorocznym ochotnikom, którzy służby prezencyjnej jeszcze nie rozpoczęli, wydawać będzie takie poświad-

czenia — gdyby swego paszportu wojskowego z jakichkolwiek względów nie mieli w ręku — ich właściwa komenda. Wszelka zmiana terminu do rozpoczęcia służby prezencyjnej ma być w paszporcie wojskowym uwidoczniiona w dodatkach do adnotacji osobistych.

- c) Immatrykulowanym w wyższych zakładach naukowych a już pełniącym służbę prezencyjną jednorocznym ochotnikom ma na ich żądanie komenda korpusu (oddziału, zakładu) poświadczać termin ich wstąpienia do służby prezencyjnej i wystąpienia z tejże.
- d) Immatrykulowanym w wyższych zakładach naukowych słuchaczom, którzy służbę prezencyjną już odbyli, ma na ich żądanie właściwa ich komenda wydawać o tem poświadczenia, z którychby można było także powziąć wiadomość o terminie wejścia do służby prezencyjnej i wystąpienia z tejże.
- e) Nieobjętym w powyższych ustępach lit. a) do d) słuchaczom wyższych zakładów naukowych, ale którzy faktycznie w obowiązkowym wojskowo-służbowym stosunku się znajdują, ma na ich żądanie komenda korpusu (oddziału, zakładu) wydawać poświadczenia, że w czasie, za który poświadczenia w celu legitymacji przed władzami naukowymi żądają, w służbie wojskowej nie zostawali albo, w razie przeciwnym, jakiego rodzaju była ich wojskowa służba i jak długo trwała.

§. 4. Stosownie do artykułu III. punkt 4., ustęp 2. ustawy z 11. kwietnia 1889 Dz. u. p. Nr. 41), postanowienie §. 1. niniejszego rozporządzenia nie odnosi się do tych słuchaczy, którzy z początkiem wejścia w życie tej ustawy służbę prezencyjną jako jednorocznicy już rozpoczęli albo już ją ukończyli: natomiast do tych jednorocznych ochotników medyków, którym wejście do półrocznej służby prezencyjnej w stanie żołnierskim w kwietniu 1889 zostało dozwolone (IV. 6. rozp. c. k. Minist. Obrony kraj. z 18 kwietnia 1889. Dz. u. p. Nr. 48), powyższe postanowienia stosują się w zupełności.

PRZEPISY DOTYCZĄCE STYPENDYÓW.

(Rozporz. c. k. Min. wyz. i ośw. z dnia 20. maja 1882 r.)

W celu utrzymania należytej ewidencji i zapobieżenia możliwym pomyłkom przy nadawaniu stypendyów zarządza się, aby ci immatrykulowani słuchacze, pobierający stypendya, którym w myśl istniejących przepisów (rozp. z d. 12. kwietnia 1889. dz. u. p. nr 46) przysłużyła prawo pobierania stypendyum podczas pierwszego roku ochotniczej służby wojskowej, zgłosili bezzwłocznie do Rektoratu rozpoczęcie tej służby wojskowej, i przedłożyli odnośne potwierdzenie przełożonej władzy wojskowej (Truppen - Commando), jakoteż dekret stypendyjny.

Podobne zgłoszenia, połączone z prośbą o zatrzymanie stypendyum, mają wnieść tacy słuchacze pobierający stypendyum, którzy dopiero po ukończeniu studyów służbę ochotniczą odbyć zamierzają, a chcą zatrzymać stypendyum w celu złożenia ścisłych egzaminów lub egzaminów na nauczycieli szkół średnich (§. 38. rozporz. z dnia 12. kwietnia 1889).

Immatrykulowani słuchacze, ubiegający się o stypendya w czasie odbywania jednorocznej służby wojskowej, mają o tem w podaniu wyraźnie nadmienić i dołączyć do podania potwierdzenie odnośnej władzy wojskowej, że rzeczywiście odbywają czynną służbę.

SPIS WYKŁADÓW.

I. Nauki matematyczne.

I. Matematyka kurs I.

Profesor: **Dr. Placyd Dziwiński.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu w obu półroczach).

I. Zasady analizy wyższej. *a)* Wstęp do analizy: Teoria działań. Szeregi i iloczyny nieskończone. Równania algebraiczne. Wyznaczniki i sposoby rugowania. Ilości zmienne i ich funkcje. *b)* Rachunek różniczkowy: Różniczki i pochodne funkcji jednej i wielu zmiennych. Wzór Taylora i Maclaurin'a Symbole nieoznaczone. Maxima i minima. Styczność i krzywizna krzywych płaskich i przestrzennych. Styczność powierzchni. *c)* Rachunek całkowy: Całki określone i nieokreślone. Sposoby całkowania. Całki funkcji algebraicznych i przestępnych. Przybliżone metody obliczania całek. Całki wielokrotne. Rektyfikacja i kwadratura linii krzywych. Kwadratura i kubatura powierzchni.

II. Geometria analityczna. *a)* Układy współrzędnych na płaszczyźnie i w przestrzeni. Wzory trygonometrii płaskiej i sferycznej. Punkt, prosta i płaszczyzna. Miejsca geometryczne. *b)* Współrzędne jednorodne. Stosunek podwójnego podziału i involucja. Teoria krzywych i powierzchni drugiego stopnia.

2. Repetytorium matematyki elementarnej.

Profesor: **Dr. Placyd Dziwiński.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obu półroczach).

Powtórzenie i uzupełnienie ważniejszych ustępów elementarnej matematyki.

3. Matematyka kurs II.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu w obu półroczach).

1. Analiza wyższa. *a)* Teorya całek określonych: Sposoby obliczania całek określonych. Całki określone wielokrotne. Całki Eulera. Całki i szeregi Fouriera. *b)* Teorya funkcyi zmiennej urojonej: Różniczki i całki funkcyi zespolonych. Ogólne własności funkcyi analitycznych. *c)* Teorya równań różniczkowych: Formowanie równań różniczkowych. Teorya Jakobianu. Całkowanie równań różniczkowych zwyczajnych rzędu pierwszego i rzędów wyższych, osobliwie liniowych. Całkowanie układu równań różniczkowych zwyczajnych. Całkowanie równań różniczkowych cząstkowych rzędu pierwszego, liniowych i ogólnych z trzema zmiennymi. *d)* Zasady rachunku przemienności.

2. Teorya ogólna linii krzywych i powierzchni. *a)* Styczność i krzywizna krzywych skośnych i powierzchni. Powierzchnie prostokreślne. Powierzchnie drugiego rzędu. *b)* Linie krzywe na powierzchniach: Linie krzywiznowe, geodezyjne i asymptotyczne. *c)* Kubatura i kwadratura powierzchni

4. Repetytorium matematyki wyższej.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 2 godziny ćwiczeń w obu półroczach).

Powtórzenie i uzupełnienie wybranych ustępów z wyższej matematyki.

5. Geometrya wykreślna.

Profesor: **Dr. Mieczysław Łazarski.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu, 10 godzin rysunków w obu półroczach).

A metody geometryi wykreślnej:

1. Rzuty środkowe. 2. Szeregi punktów i pęki promieni, jednokreślność pęków i szeregów. Teorya krzywych rzędu drugiego. 3. Kolineacya, podobieństwo, pokrewieństwo, involucya, przystawanie i symetria systemów płaskich. 4. Kolineacya i pokrewieństwo systemów przestrzennych. 5. Rzuty ortogonalne. 5. Axonometrya.

B. Teorya krzywych i powierzchni w ogóle.

1. Krzywe skośne i powierzchnie rozwijalne: *a)* Stożki i walce, krzywe wchrowate rzędu 3-go i 4-go; *b)* Linia śrubowa i powierzchnia śrubowa rozwijalna.

2. Teorya powierzchni wchrowatych: *a)* hyperboloida o jednej powłoce; *b)* paraboloida hyperbo liczna; *c)* powierzchnie śrubowe wchrowate.

3. Teorya powierzchni rzędu 2-go krzywokreślnych: *a)* Kula; *b)* powierzchnie obrotowe rzędu 2-go jako utwory kolineacyjne kuli; *c)* powierzchnie rzędu 2-go trójosiowe, jako utwory pokrewne z powierzchniami obrotowymi rzędu 2-go.

4. Teorya powierzchni obrotowych i obwiednich.

5. Konstrukcyja cieniów własnych i rzuconych, oraz linii równego oświetlenia na powierzchniach.

6. Mechanika teoretyczna.

Profesor: **Tadeusz Fiedler.**

(Tygodniowo 7 godzin wykładu w obu półroczach).

Zasadnicze pojęcia matematyczne i fizykalne.

Mechanika swobodnego i nieswobodnego punktu materyalnego. Potencyał.

Kinematyka, statyka i dynamika układów sztywnych z uwzględnieniem sposobów wykreślnych. Tarcie. Opór sztywności linew i łańcuchów. Statyka i dynamika układów sprężystych. Obliczanie belek prostych przy użyciu sposobów analitycznych i wykreślnych.

Zasady hydrostatyki i hydrodynamiki. Hydraulika.

7. Geodezya kurs I.

Profesor: Seweryn Widt.

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 4 godziny rysunków, nadto 3 godziny ćwiczeń w jednym dniu tygodnia w półroczu zimowym, i 8 godzin tyg. ćwiczeń w półroczu letnim).

Zakres geodezyi. Zasady teorii najmniejszych kwadratów. Najprostsze operacye miernictwa. Zdejmowanie mniejszych obszarów. Obrachowanie powierzchni. Dzielenie i komasacya gruntów. Geometryczne mierzenie wysokości (Poziomowanie). Pomiar stolikiem mierniczym. Tryangulacya graficzna. Tachymetria. Tachygrafometria. Pomiar przyrządami kątomierniczymi. Wytyczanie łuków. Zasady miernictwa górniczego. Rysowanie planów. Wypracowanie zadań sekcyami.

8. Geodezya kurs II.

Profesor: Seweryn Widt.

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach: oprócz tego 20-dniowe pomiary na polu od dnia 8. do 27. lipca).

Teorya najmniejszych kwadratów. Teorya dokładności w geodezyjnym wyznaczaniu punktu. Poziomowanie ścisłe. Różne metody mierzenia wysokości. Wyrównanie sieci wysokości. Teorya instrumentów używanych w geodezyi. Tryangulacya. Pomiar wielkich obszarów. Rzędne sferyczne. Obrachowanie sferyczne trójkątów. Wyrównanie sieci tryangulacyjnej. Wypracowanie zadań sekcyami.

9. Astronomia sferyczna.

Profesor. *Vacat.*

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach i 2 godziny ćwiczeń w półroczu letnim).

Pozorna kula nieba i jej obrót dzienny. Miara czasu. Paralaxa i refrakcyja. Aberacya i paralaxa roczna. Średnie i pozorne miejsca gwiazd. Instrumenta astronomiczne. Wyznaczenie czasu. Wyznaczenie szerokości geograficznej. Wyznaczenie azymutu. Wyznaczenie różnicy długości.

II. Nauki przyrodnicze.

10. Fizyka ogólna i techniczna.

Profesor: **Dr. Kazimierz Olearski.**

(Tygodniowo 7 godzin wykładu w obu półroczach).

Wstęp do fizyki: O ruchu, sile i energii.

Mechaniczne własności materii.

Teoria ciepła.

Wiadomości z akustyki.

Nauka o promieniowaniu, z teorią przyrządów optycznych.

Elektryczność i magnetyzm.

11. Termodynamika.

Profesor: **Dr. Kazimierz Olearski.**

(Tygodniowo 1 godzina w półroczu letnim).

12. Encyklopedia elektrotechniki.

Profesor: **Roman Dzieślewski.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obu półroczach).

Jednostki elektrotechniczne. Ogólne sposoby mierzenia wielkości elektrycznych. Ogniwa pierwotne i wtórne. Maszyny elektryczne. Zastosowanie prądu do oświetlenia, przenoszenia siły i elektrolizy.

13. Pomiary elektrotechniczne kurs I. *)

Profesor: **Roman Dzieślewski.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowym i 3 godziny ćwiczeń w laboratorium elektrotechnicznym w półroczu letnim).

Pomiary oporów przewodników stałych i płynnych. Wyznaczanie oporu właściwego przewodników. Mierzenie bardzo wielkich

*) Jako przedmiot przygotowawczy potrzebną jest encyklopedia elektrotechniki.

i bardzo małych oporów. Pomiar natężenia prądu i ilości elektryczności. Pomiar różnicy potencjałów i siły elektromotorycznej. Sprawdzanie instrumentów mierniczych.

14. Pomiar elektrotechniczne kurs II. *)

Profesor: **Roman Dzieślewski.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu letnim i 3 godziny ćwiczeń w laboratorium w półroczu następnym).

Mierzenie natężenia pola magnetycznego, współczynników indukcji. Pomiar maszyn elektrycznych. Pomiar światła.

15. Elektrotechnika szczegółowa*).

Profesor: **Roman Dzieślewski.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowym).

a) Teoria i konstrukcja maszyn elektrycznych o prądach stałych i zmiennych.

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu letnim).

b) Stacje centralne dla oświetlenia elektrycznego. Lamy elektryczne. Obliczenie przewodów elektrycznych. Systemy oświetlenia elektrycznego. Urządzenie stacji centralnych.

16. Encyklopedia chemii.

Profesor: **Stefan Niementowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

Najważniejsze wiadomości z chemii nieorganicznej i organicznej

17. Chemia ogólna nieorganiczna.

Profesor: **Stefan Niementowski.**

Tygodniowo 4 godziny wykładu w półroczu zimowym, a 3 godziny wykładu w półroczu letnim).

Rys historii chemii. Zasady chemii teoretycznej. Chemia ogólna na podstawie systemu peryodycznego.

*) Jako przedmiot przygotowawczy potrzebną jest encyklopedia elektrotechniki.

18. Chemia ogólna organiczna.

Profesor: **Stefan Niementowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowym a 4 godziny wykładu w półroczu letnim).

Chemia związków tłuszczowych. Związki sinowe. Związki aromatyczne. Krótki rys fito- i zoochemii.

19. Chemia analityczna jakościowa.

Profesor: **Stefan Niementowski.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu i 12 godzin ćwiczeń w obu półroczach; dla słuchaczy kursu przygotowawczego do zawodu górniczego tygodniowo 1 godzina wykładu i 12 godzin ćwiczeń w półroczu zimowym a 6 godzin ćwiczeń w półroczu letnim).

20. Chemia analityczna ilościowa.

Profesor: **Stefan Niementowski.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu i 12 godzin ćwiczeń w obu półroczach).

21. Chemia rolnicza.

Docent płatny: **Dr. Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu letnim).

Wytwarzanie materii organicznej w roślinach, jej przemiany, pokarmy roślinne.

Powstawanie gleby, jej własności fizyczne i chemiczne.

Nawozy, ich skład i działanie.

22. Mineralogia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w półroczu zimowym; 3 godziny wykładu i 2 godziny ćwiczeń w półroczu letnim).

Własności chemiczne minerałów. Nauka krystalografii, obejmująca także najgłówniejsze zasady obliczeń krystalograficznych. Własności

fizyczne minerałów i metody dochodzenia tychże. Systematyka mineralogiczna.

Charakterystyka około 130 gatunków minerałów ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych z podaniem ich znajdywania się i użycia w ogóle, szczególnie zaś w Galicyi i krajach sąsiednich. Ćwiczenia w oznaczaniu minerałów.

23. Geologia kurs I. (Petrografia).

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w półroczu zimowym).

Charakterystyka minerałów wchodzących w skład skał. Tekstury skał. Sposoby badania petrograficznego. Charakterystyka około sześćdziesięciu gatunków skał, ważniejszych ze względu na ich rozpowszechnienie lub użycie.

24. Geologia kurs II.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 1 godzina ćwiczeń w półroczu letnim. Wycieczka dwudniowa geologiczna).

Zakres geologii. Temperatura w podziemiu. Tektonika geologiczna. Czynniki teraźniejsze (wulkanizm, woda, organizmy); ich działanie wytwarzające i przeistaczające skały. Przegląd epok tworzenia się skorupy ziemi, znamionujący poszczególne formacje co do ich cech paleontologicznych i petrograficznych, tudzież co do ich występowania geograficznego i zawierania w sobie kopalin technicznie ważnych. Przegląd stosunków geologicznych Galicyi i krajów ościennych.

25. Zoologia.

Profesor: **Dr. Eustachy Wołoszczak.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu i 2 godz. ćwiczeń w półroczu zimowym).

Część ogólna: Pojęcie, podział i historia zoologii. Ogólna budowa zwierzęcia. Morfologia. (Komórka. Tkanki. Narzędzia wyższego rzędu). Anatomia porównawcza. Historia rozwoju.

Część szczegółowa: I. Przegląd systematyczny zwierząt z szczególnem uwzględnieniem grup i gatunków w praktyce ważniejszych.
II. Budowa ciała ludzkiego.

26. B o t a n i k a.

Profesor: **Dr. Eustachy Wołoszczak.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 2 godziny ćwiczeń w półroczu letnim).

I. Nauka o komórce. Anatomii i fizylogia roślin.

II. Morfologia i systematyka Skrytopłciowych (Kryptogamae), Nagoziarnowych (Gymnospermae) i Okrytoziarnowych (Angiospermae).

27. Encyklopedia leśnictwa.

Docent prywatny: **Kazimierz Acht.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

Pojęcie lasu i leśnictwa. Zarys botaniki leśniczej. Nauka o drzewostanach. Uprawa i pielęgnowanie lasu. Użytkowanie lasu. Ochrona lasu. Urządzenie gospodarstwa lasowego. Ocenianie lasu i statystyka lasu. Administracja lasu. Zadanie państwa wobec leśnictwa. Ustawodawstwo leśnicze. Historia i literatura leśnictwa.

28. Rolnictwo. Część I.

Docent płatny: *Vacat.*

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

Ogólny pogląd na istotę i znaczenie gospodarstwa wiejskiego. Systemy gospodarstwa i formy gospodarstwa wiejskiego. Wpływ stosunków ekonomicznych i agronomicznych na wybór tychże systemów. Ogólne zasady uprawy roli i produkcji roślin.

29. Wybrane działy z nauki rolnictwa.

Docent płatny: *Vacat.*

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obu półroczach).

Gleba, jej przymioty i uprawa. Melioracje gruntowe. Racyjne użycie nawozów handlowych. Uprawa łąk.

III. Nauki technologiczne.

30. Technologia mechaniczna kurs I.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

1. Część ogólna:

Technologia mechaniczna metali.

Rodzaje, wyrób i własności metali a mianowicie:

Żelaza, miedzi, cynku, cyny, ołowiu, antymonu, glinu, złota, srebra, platyny, rtęci i aliażów.

Mechaniczne obrabianie metali.

Narzędzia ręczne i mechaniczne.

2. Część szczegółowa:

Wyrób szyn, blachy, drutu, rur, śrub i muter, gwoździ, igieł, szpilek i t. d.

Technologia mechaniczna drzewa.

Rodzaje i własności drzewa. Obrabianie. Narzędzia ręczne mechaniczne.

31. Technologia mechaniczna kurs II.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

1. Część ogólna:

Technologia przędzy. Wyrób i własności przędzy, a mianowicie: bawełny, lnu, konopi, juty, wełny i jedwabiu.

Przędzalnictwo i tkactwo, jako też narzędzia i maszyny przytem używane.

2. Część szczegółowa:

Tkaniny gładkie, czynowate, wzorzyste i aksamitne, tkaniny sukiennicze. Tkaniny oczkowe, gładkie i wzorzyste. Tkaniny gazowe.

Papiernictwo. Materyały, wyroby, maszyny.

Mielnictwo. Młyny zbożowe. Materyały, metody, maszyny.

32. Technologia chemiczna kurs I.*)

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w zimowym, 4 godziny tygodniowo w letnim półroczu).

Technologia wody. Kotły parowe i maszyny do wytwarzania zimna. Materiały opałowe i ich przeróbka. Urządzenia do ogrzewania i opalania. Materiały oświetlające i najważniejsze urządzenia do oświetlania. Materiały wybuchowe. Wentylacja i dezynfekcja. Sztuczne nawozy.

33. Technologia chemiczna materiałów budowlanych.

(Tygodniowo 1 godzina wykładu w półroczu zimowym dla słuchaczy Wydziału chemii technicznej obowiązkowo).

Wyroby gliniane: cegły, dachówki, rury drenowe, cegły dekoracyjne. Wyroby ogniotrwałe. Wapno; wapno hydrauliczne. Cementy, ich otrzymanie i badanie. Sztuczne materiały budowlane. Gips. Impregnowanie drzewa.

34. Technologia chemiczna kurs II.*)

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w obu półroczach).

Technologia chemiczna włókien. Najważniejsze barwniki. Bielenie i barwienie włókien. Drukowanie tkanin. Papiernictwo. Garbarstwo. Klej i przeróbka kości. Technologia tłuszczów. Olejki eteryczne i żywice. Smary, lakiery i pokosty. Piekarstwo. Mleczarstwo.

35. Analiza chemiczno-techniczna.

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 12 godzin ćwiczeń w obu półroczach).

Ćwiczenia praktyczne w pracowni chemiczno-technicznej.

36. Analiza i produkcja chemiczno-techniczna.

Profesor: **Bronisław Pawlewski.**

(Tygodniowo 20 godzin ćwiczeń w obu półroczach).

Ćwiczenia praktyczne w pracowni chemiczno-technicznej.

*) Inne działy tego przedmiotu będą wykładane w roku przyszłym.

37. Towaroznawstwo techniczne i ćwiczenia mikroskopii.

Profesor: **Dr. Eustachy Wołoszczak.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 3 godziny ćwiczeń w obu półroczach).

Historyczny rozwój umiejętności i jej ważność, charakterystyka surowców. Surowce roślinne: gummy, żywice i gummy-żywice, kaczuk, gutaperka, balata, opium, aloes, kamfora, katechu, gambir, ściągłe, tłuszcze i woski roślinne, skrobie i mąki, włókna, kory, drzewa (szczególnie farbiarskie), liście, kwiaty, owoce, nasiona, korzeniaki i rośliny zarodnikowe, mające techniczne zastosowanie, garbniki i farby roślinne. 2. Surowce zwierzęce: tłuszcz i wosk, albumin, mięso, mleko, ser, miód, kleje, spodium, mączka kościana, jedwab, wełna, skóra, pergamin, koszenila i t. d.

Mikroskopia techniczna.

Ważność przedmiotu, teoria, budowa mikroskopów i ich ocena, przyrządy pomocnicze, mikrotechnika i mikrochemia, sposób przyrządzania preparatów mikroskopowych i ich przechowywanie. Mikroskopowe badania przedmiotów towaroznawstwa technicznego, wykonane przez słuchaczy pod kierownictwem profesora.

38. Gorzelnictwo i krochmalnictwo.

Docent prywatny: **Dr. Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu w półroczu letnim).

39. Technologia chemiczna oleju skalnego i wosku ziemnego.

Docent płatny: **Roman Załoziecki.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowym).

Ogólne pojęcie, charakterystyka i klasyfikacja minerałów żywicznych. Olej skalny i wosk ziemny. Znaczenie w przemyśle wraz z krótkim historycznym przeglądem rozwoju fabrykacji. Znalezienie geograficzne i geologiczne z szczególnem uwzględnieniem stosunków krajowych. Sposoby wydobywania, przechowywania i przesyłania. Teorie tworzenia się i występowania ropy i wosku ziemnego. Ich własności fizyczne i chemiczne, skład i budowa chemiczna.

Badanie materiałów surowych; charakterystyka ropy amerykańskiej, kaukazkiej i galicyjskiej. Szczegółowa fabrykacja olejów świetlnych, olejów smarowych i smarów stałych, parafiny, cerezyny, wazeliny, sadzy, koksu, asfaltu, gudronów. Własności i zastosowanie poszczególnych produktów fabrycznych, sposoby badania i oznaczenia wartości, zafałszowania i ich wykrycie. Konstrukcja lamp i proces oświetlenia lampowego. Fabrykacja gazu świetlnego z odpadków naftowych. Nafta jako materiał opałowy. Produkcja i statystyka. Ogólne urządzenie i prowadzenie fabryk: olejów, parafiny i cerezyny.

40. Oświetlanie i opalanie.

Docent prywatny: **Roman Załoziecki.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu letnim).

Fotometria. Zastosowanie produktów naftowych do oświetlania w stanie gazowym, płynnym i stałym. Fabrykacja gazu z szczególnem uwzględnieniem gazu olejnego. Kalorymetria. Zastosowanie produktów naftowych do opalania w formie gazowej, płynnej i stałej. Konstrukcja palników naftowych i zastosowanie tychże do ogrzewania pieców domowych, kotłów parowych i destylacyjnych, parowozów i parostatków pieców hutniczych i metalurgicznych.

41. Ćwiczenia laboratoryjne w ceramice.

w „krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej“, znajdującej się przy c. k. Szkole Politechnicznej*).

Dyrektor Stacji ceramicznej: **Edmund Krzen.**

Ćwiczenia obejmują:

a) Badania materiałów surowych ceramicznych na ich przydatność przemysłową.

*) Na podstawie układu c. k. Szkoły Politechnicznej z Wydziałem krajowym.

Powyższe ćwiczenia laboratoryjne odbywają się równolegle z nauką o ceramice (wykład nr. 33).

Do ćwiczeń w Stacji ceramicznej są uprawnieni:

1. Słuchacze III. i IV. roku Wydziału chemii-technicznej.
2. Słuchacze c. k. Szkoły politechnicznej innych Wydziałów zawodowych, którzy kurs chemii swego Wydziału ukończyli i na naukę o ceramice się zapisali.

b) Próby sporządzania mas na wszelkie rodzaje wyrobów ceramicznych.

c) Próby sporządzania polew, szkliw, emalii i farb na wszelkie rodzaje wyrobów ceramicznych.

d) Różne ćwiczenia technologiczne a mianowicie: wypalanie pod b) i c) podanych prób w piecach Stacji ceramicznej.

42. Ćwiczenia laboratoryjne.

w „krajowej Stacji doświadczalnej dla przemysłu naftowego“, znajdującej się przy c. k. Szkole politechnicznej*).

Te ćwiczenia są połączone z wykładem nr. 39.

IV. Nauki inżynierskie i budownicze.

43. Teorya maszyn.

Profesor: **Tadeusz Fiedler.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w obu półroczach).

Koła wodne, turbiny, motory wodne tłokowe, pompy, wiatraki.

Kotły. Motory parowe, gazowe i naftowe (wybuchowe), ich stawidła i regulatory.

Pomiary skutku i dzielności motorów, pomp i kotłów.

*) Wyjątek ze statutu stacji doświadczalnej §. 3. g.: Krajowa stacja doświadczalna daje możność i sposobność słuchaczom Technologii chemicznej (III. i IV. rok Wydziału chemiczno-technicznego) korzystania bezpłatnie z materiałów i przyrządów stacji, jeżeli profesor Technologii chemicznej w porozumieniu z kierownikiem stacji uzna za właściwe zająć ich badaniami naftowemi. Również za poszczególnem zezwoleniem Grona profesorów mogą praaoować w stacji bezpłatnie pod kierunkim profesora Technologii chemicznej i w porozumieniu z kierownikiem stacji, ukończeni technicy, chemicy, którzyby pragnęli swe wykształcenie dopełnić, lub przeprowadzić specjalną pracę w gałęzi przemysłu naftowego.

44. Encyklopedia mechaniki i nauki o maszynach.

Docent płałny: **Stanisław Zdobnicki.**

(Tygodniowo 3 godziny wykłađu w półroczu zimowem
i 4 godziny w półroczu letniem).

Zasady statyki i dynamiki, teoria sprężystości i wytrzymałości, tudzież hydrostatyki i hydrodynamiki na podstawie rachunku elementarnego. Nauka o motorach i maszynach, osobliwie w przemyśle chemicznym stosowanych.

45. Encyklopedia maszyn.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 4 godziny wykłađu w półroczu letniem).

Części składowe maszyn.

Motory zwierzęce, wodne, wietrzne, parowe, kaloryczne i gazowe. Maszyny transportowe dla ciał stałych i płynnych. Tabory dróg żelaznych. Maszyny budowlane.

46. Budowa maszyn kurs I.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 godzin wykłađu i 10 godzin ćwiczeń z konstrukcyi maszyn w obu półroczach).

Wykłađ.

- a) Śruby, nity, czopy, wały, sprzęgacze, osie, łożyska, koła zazębione i pasowe, kręgi nieokrągłe, korby, trzony, tłoki i łączniki.
- b) Wodzidła.
- c) Transmisye linowe.

Ćwiczenia konstrukcyjne:

Obliczanie i konstrukcyja wszystkich części maszyn, podanych w wykłađzie.

47. Budowa maszyn kurs II.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu i 10 godzin ćwiczeń z konstrukcyi maszyn w obu półroczach).

Wykład:

- a) Motory żywotne: Budowa maszyn i przyrządów do dźwigania ciężarów, jako to: wielokłuby, windy i żurawie.
- b) Motory nieżywotne: 1. Budowa maszyn parowych na podstawie teoryi tychże, obliczanie i ustalanie rozmaitych systemów kotłów parowych. Stawidła suwakowe, kruczkowe i wentylowe. Koła zamachowe. Ramy i fundamentowanie maszyn parowych. Budowa pomp powietrznych, oziębiających i zasilających.
2. Budowa motorów wodnych, jako to: kół wodnych i turbin.
- c) Łotki, śluzy i akwadukty.

Ćwiczenia konstrukcyjne.

Obliczenie i konstrukcyja maszyn podanych w wykładzie.

48. Kamieniarka.

Profesor: **Dr. Mieczysław Łazarski.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu i 2 godziny rysunków w obu półroczach).

1. Mury podporowe. 2. Sklepienia.

49. Statyka budowli.

Profesor: **Maksymilian Thullie.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu zimowem).

Wiadomości wstępne ze statyki wykreślnej. Główne własności wieloboku sznurowego i wieloboku sił. Składanie sił równole-

głych, wyznaczanie momentu statycznego. Belka prosta podparta w dwóch punktach. Siły poprzeczne i momenty zgięcia dla obciążenia stałego. Wytrzymałość na ciągnięcie, ciśnienie i ścinanie. Obliczanie nitów. Wytrzymałość na zginanie, moment bezwładności, obliczanie przekroju belek żelaznych i drewnianych. Wytrzymałość na wyboczenie. Belki kratowe i więzary dachowe. Teoria sklepień; sklepienia kolebkowe, krzyżowe i baniaste, linia ciśnienia. Równowaga stoków. Parcie ziemi, obliczone analitycznie i wykreślnie. Mury oporowe.

50. Budowa mostów część I.

Profesor: **Maksymilian Thullie.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu i 8 godzin rysunków w półroczu letniem).

Mosty kamienne: Przepusty płytowe i sklepione, mosty sklepione i wiadukty jedno i wieloprzęsłowe.

Obciążenie mostów drogowych i kolejowych. Siły poziome. Nacężenie dopuszczalne. Belka jednoprzęsłowa zwykła. Działanie ciężarów skupionych i obciążenia ciągłego. Linie wpływowe. Wpływ poprzecznic. Wyznaczenie sił zewnętrznych belki ciągłej analitycznie i wykreślnie.

Mosty drewniane belkowe i rozporowe. Przyczółki, filary i jarzma mostowe.

51. Budowa mostów część II.

Profesor: **Maksymilian Thullie.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w półroczu zimowem a 4 godzin wykładu i 10 godzin rysunków w półroczu letniem)

Belka kratowa równoległa i wieloboczna. Belka o kracie złożonej. Ilość materiału. Wyznaczenie wykreślnie ugięcia belki kratowej.

Mosty drewniane kratowe. Mosty blaszane i kratowe żelazne. Filary kratowe. Wykonanie mostów, rusztowania i utrzymanie mostów.

52. Mosty i dachy łukowe.

Profesor: **Maksymilian Thullie.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu i 2 godziny rysunków w półroczu zimowym).

Obliczenie i ustrój mostów łukowych. Obliczenie łukowych więźarów dachowych.

53. Budownictwo wodne kurs I.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w półroczu zimowym).

Pomiary wodne, projektowanie rowów i kanałów, nauka o fundamentach, regulacja rzek.

54. Budownictwo wodne kurs II.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu w zimowym półroczu a 4 godziny w letnim. Rysunki 8 godzin tygodniowo w półroczu zimowym, 12 godzin tygodniowo w półroczu letnim).

Budowa jazów, osuszanie i nawodnianie; wodociągi i kanalizacja miast; spław drzewa; żegluga śródlądowa.

55. Encyklopedia nauk inżynierskich.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

Ogólne zasady projektowania dróg. Roboty ziemne. Różne rodzaje dróg. Główne własności kolei, budowa toru. Mosty kamienne i drewniane. Pomiary wodne, projektowanie kanałów, fundamenty. Zarys budowy jazów, osuszanie i drenowanie, studnie, wodociągi i kanały miejskie.

56. Melioracye rolne.

Docent prywatny: **Jan Blauth.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

Osuszanie i nawodnianie.

Ogólne własności ziemi. Zasady fizjologii roślin, chemii rolniczej i uprawy roślin.

Działanie wody; opad, woda zaskórna, bieg wód, parowanie. Badanie ilości wody. Jakość wody. Badanie gruntu. Zasady melioracyj technicznych; podział tychże: Osuszanie rowami otwartymi mniejszych i większych obszarów. Drenowanie: Dreny podłużne, poprzeczne, Revolla, Petersona. Fabrykacja drenów. Nawodniania w ogóle, zalewowe, zwilżające, stokowe, grządkowe. Budowle wodne. Zestawienie kosztów melioracji. Przykłady dokonanych w kraju melioracyj. Opłacalność. Spółki melioracyjne. Ustawa wodna.

Kultura torfów.

Kultura torfów holenderska. Rimpau. Eksploatacja torfów na opał, na desinfekcyę, na ściółkę.

57. Budowa kolei żelaznych kurs I.

(Kolejnictwo kurs I.)

Profesor: **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowem).

Wstęp do budowy kolei żelaznych.

Prawa ruchu lokomotywy. Adhezya konieczna do uzyskania ruchu. Opory ruchu. Prawa ruchu pociągów. Bieg pociągów po liniach poziomych, wzniesionych i spadzistych, jakoteż w łukach. Prędkość jazdy. Wpływ prędkości jazdy na stałość toru kolejowego. Jazda rozpędzającej się lokomotywy. Długość i stromość wzniesień, które przebyć może pociąg rozpędzający się. Stacye wodne, ich odległość od siebie.

58. Budowa dróg i kolei żelaznych kurs II.

Profesor: **Karol Skibiński.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu zimowym, a 3 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w półroczu letnim).

Projektowanie komunikacji. Roboty ziemne. Praca zwierząt w pociągu. Spadki i łuki dróg. Trasowanie, budowa i utrzymanie dróg. Koszta budowy. Historyczny rozwój kolei żelaznych. Trasowanie generalne i szczegółowe. Wykonanie budowli podtorowych.

59. Budowa kolei żelaznych kurs III. i budowa tunelów.

Profesor: **Karol Skibiński.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu zimowym, a 3 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w półroczu letnim).

Budowa toru w całym zakresie kolei żelaznych. Utrzymanie kolei. Koszta budowy.

Budowa tunelów. Historyczny pogląd na rozwój budowy tunelów. Roboty przygotowawcze i górnicze. Odbudowa i obudowa sztolni i szybów. Odbudowa i obudowa całego profilu tunelu. Wytczenie osi tunelu. Koszta budowy.

60. Kolejnictwo kurs I.

(Budownictwo kolei żelaznych kurs I.)

Profesor: **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowym).

Prawa ruchu lokomotywy. Adhezya konieczna do uzyskania ruchu. Opory ruchu. Prawa ruchu pociągów. Bieg pociągów po liniach poziomych, wzniesionych i spadzistych, jakoteż w łukach. Prędkość jazdy. Wpływ prędkości jazdy na stałość toru kolejowego. Jazda rozpędzającej się lokomotywy. Długość i stromość wzniesień, które przebyć może pociąg rozpędzający się. Stacje wodne, ich odległość od siebie.

61. Kolejnictwo kurs II.

Profesor: **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu letnim).

Zużywanie się szyn. Trwałość progów, ich impregnowanie, koszt impregnowania. Komercyjna wartość progów. Przechyłka i rozszerzenie toru kolejowego. Ciepło potrzebne do wytwarzania pary w kotle lokomotywy. Urządzenie palowiska w lokomotywie. Siła ogrzewalna paliwa. Praca pary.

62. Kolejnictwo kurs III.

Profesor: **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obu półroczach).

Związek między prędkością jazdy a oporem ruchu. Skutek użyteczny lokomotywy. Teoria hamowania. Krytyczny rozbiór hamulców używanych na kolejach. Wypracowanie i teoria rozkładu jazdy. Smarowanie wozów kolejowych. Ogrzewanie, oświetlanie i przewietrzanie wozów osobowych. Koleje elektryczne. Budowa taryfy kolejowej, teoria taryfowania. Krytyczny pogląd na taryfowanie. Kartele taryfowe.

63. Głębokie wiercenia.

Docent płaćny: **Leon Syroczyński.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowym).

Cel i użyteczność głębokich wierceń; systemy udarowe i wiercenia obrotowe.

Rodzaje wiercenia udarowego: klasyczne, linowe i kanadyjskie; opis dla każdego rodzaju używanych przyrządów, wiertalni i motorów; przebieg pracy wiertniczej, zabezpieczenie ścian otworu i główne przy wierceniu zdarzające się wypadki; pompowanie. Zarząd wierceniem, inwentarz i formularze robót, koszt i kosztorysy.

Wiercenia obrotowe: metoda Fauvelle'a tj. użycie do wiercenia i szlamowania strumienia wody i jej odmiany, oraz metoda wiercenia dyamentowego. Szczegółowy opis przyrządów i zestawienie kosztu tych wierceń.

Porównanie wszystkich rodzajów wiercenia, przykłady głównych robót wiertniczych wykonanych w Europie i Ameryce, celem poszukiwania węgla, soli, nafty, wody i t. d.

64. Górnictwo nafty i wosku ziemnego.

Docent płałny: **Leon Syroczyński.**

(Tygodniowo 3 godziny wykłađu w półroczu letniem).

Górnictwo; zadanie przemysłu górniczego i nauki górnictwa. Geograficzny i statystyczny obraz obecnej produkcji minerałów żywicznych całego świata.

Naturalne złożyiska minerałów górnicznych w naszym kraju ze szczególnem uwzględnieniem minerałów żywicznych; objaśnienie powstania tych minerałów i ich znajdowania się z danemi przez praktykę wskazówkami do poszukiwań. Roboty rozpoznawcze i poszukiwawcze, głębokie wiercenia.

Roboty wydobywalne i użycie materyałów wybuchowych. Budowle górniczne: kopanie szybów i chodników. Odbudowa kopalni, powierzchniowa (odkrywki), podziemna i ługownie.

Przewożenie produktów w kopalniach, po chodnikach, w szybach i na powierzchni; zjazd ludzi. Przewietrzanie i oświetlanie kopalń. Odprowadzanie wody z kopalń, i pompowanie wody i ropy w szybach i otworach świdrowych.

Administracya kopalń; transporta nafty lądem i wodą. Rurociągi.

Ogólne pojęcie o obowiązującym prawie górniczem. Przedstawienie i objaśnienie normującej eksploatacyą minerałów żywicznych w naszym kraju ustawy krajowej r. 1884, i wydanych na jej podstawie górniczopolicyjnych przepisów.

65. Budownictwo I.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 6 godzin wykłađu i 12 godzin rysunków w półroczu zimowem, a 8 godzin wykłađu i 12 godzin rysunków w półroczu letniem *).

I. Materyały budowlane: Naturalne i sztuczne kamienie budowlane. Zaprawy. Drzewa budulcowe. Metale i inne materyały budowlane.

*) Dla wydziału inżynieryi: 6 godzin wykłađu i 10 godzin rysunków w półroczu zimowem, a 5 godzin wykłađu i 10 godzin rysunków w półroczu letniem.

- II. Konstrukcje budowlane: Wiązania z kamienia, drzewa i żelaza. Mury, ściany i podpory żelazne. Fundamenty. Sklepienia. Stropy drewniane, żelazne i mieszane. Kotwy. Posadzki i podłogi. Dachy. Pokrycie dachów. Gzymsy. Wyprawy. Buksztele i rusztowania. Schody. Drzwi i okna. Wychodki, kanały i zbiorniki, Ogrzewanie lokalne i centralne. Kuchnie. Wentylacje.
- III. Ekonomia budowlana. Przedmiar i kosztorys. Cennik i analiza cen robót budowlanych. Warunki ogólne i szczególne dla wykonania tych robót. Kierownictwo budowy.

66. Encyklopedia budownictwa.

Docent prywatny: **Józef Janowski.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w półroczu zimowym, a 3 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w półroczu letnim).

Nauka o materiałach: Kamienie naturalne i sztuczne. Wapno, gips, cement, zaprawy. Drzewo, metale i inne.

Konstrukcja. Wiązanie kamieni i cegieł. Łączenie drzewa, spajanie żelaza. Grunt i jego własności, wzmocnienie gruntu, zakładanie fundamentów. Mury nad ziemią, rozmaite ich rodzaje. Mury oporowe dla sklepień z teorią praktyczną sklepień, rodzaje sklepień i ich budowa. Ciosiołka, wiązanie ścian, dachów, stropów. Schody. Krycie dachów. Stolarka, drzwi, okna: podłogi, posadzki. Zasadnicze wiadomości o ogrzewaniu i wentylacji tudzież urządzeniu wychodków, kanałów, wodociągów. Zasady sporządzania kosztorysów

Rysunki. W półroczu zimowym: Kopiowanie ze wzorów rozmaitych części składowych budynku. W półroczu letnim: Rysowanie szczegółów konstrukcyjnych ze szkiców w ciągu wykładów kreślonych, a przez słuchaczy notowanych.

67. Budownictwo II. (Architektura).

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu i 20 godzin rysunków w obu półroczach).

- a) Rozwój architektury na podstawie historycznej od czasów greckich i rzymskich do najnowszych na podstawie budowy hieratycznych.

*

- b) Architektura prywatna; założenia i urządzenia dzisiejszych domów mieszkalnych.
- c) Rysunki i kompozycje w myśl wskazanych powyżej wykładów.
- d) Zdjęcia zabytków starożytnych.

68. Historia architektury.

Docent prywatny: **Michał Kowalcuk.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obudwu półroczach).

Historyczny rozwój architektury od najdawniejszych do najnowszych czasów.

I. Starożytność i okres staro-chrześcijański*).

- a) Architektura Egiptu, Chaldei, Asyrii, Fenicyi, Persyi i Azji Mniejszej. Indyjska architektura jako epizod.
- b) Architektura klasyczna (Grecya, Etrurya i Rzym). Rozwój budowy świątyń i budynków, przeznaczonych do publicznych celów Grecyi. Ważniejsze pomniki architektury greckiej w historycznym przeglądzie. Etruskie budownictwo jako podstawa rzymskiego: wpływ sztuki greckiej na rzymską. Systemy konstrukcyjne rzymskiej architektury. Pomniki w historycznym przeglądzie.
- c) Architektura okresu starochrześcijańskiego. Założenie podłużne (bazylikowe) i centralne w państwie zachodnio-rzymskiem. Architektura bizantyńska.
- d) Mahometańska architektura jako epizod.

II. Wieki średnie i nowoczesne.

- a) Architektura średnich wieków (okres romański i gotycki) od 10 do 16 stulecia. Formy najgłówniejszych części budowlanych. Przegląd najgłówniejszych pomników średniowiecznej architektury.
- b) Odrodzenie sztuki (renaissance) ze szczególnem uwzględnieniem Włoch. Założenie kościelne bazylikowe, centralne i kopulaste. Budownictwo świeckie okresu renesansowego. Ważniejsze pomniki w historycznym przeglądzie.

*) Część I. i II. będą naprzemian wykładane. W roku naukowym 1895/6 wykładaną będzie część I. t. j. historia starożytności i okres starochrześcijański.

- c) Architektura późnego renesansu, barokowa drugiej połowy 18. i początków 19. wieku. Architektura tegoczesna ze szczególnem uwzględnieniem Austrii.

69. Nauka form architektonicznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 6 godzin rysunków w obu półroczach).

Pojęcie utworu architektonicznego, wpływ materii na formę, piękność, styl i harmonię utworu architektonicznego.

Typy ornamentyki egipskiej i asyryjskiej. Style greckie i rzymskie. Sztuka starochrześcijańska i bizantyńska. Style mahometańskie. Formy sztuki romańskiej i gotyckiej. Style odrodzenia się sztuki w czasach nowszych.

W myśl tych wykładów rysunki i projekta samodzielne.

70. Budownictwo kolejowe.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu i 4 godziny rysunków w półroczu letniem).

Przeznaczenie i znaczenie stacyj kolejowych.
Sposób założenia stacyj i podział na kategorie.
Budynki stacyjne.

71. Kompozycje architektoniczne.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 24 godzin rysunków w obu półroczach).

Wypracowania z zakresu architektury kościelnej i prywatnej.
Zdjęcia zabytków starodawnych.

72. Propedeutyka architektury.

Docent prywatny: **Franciszek Skowron.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowem i 4 godziny rysunków w półroczu letniem).

Ogólne wiadomości z nauki o sztuce. Zakres i znaczenie sztuk pięknych, w szczególności architektury. Objaw piękna w formach

architektonicznych. Geneza i konstrukcyjne znamiona elementów budowlanych. Pogląd historyczny kunsztu technicznego i utworów architektonicznych u ludów starożytnego Wschodu. Elementy architektury greckiej.

Rysunki architektoniczne.

Ważniejsze szczegóły ze struktury świątyni greckiej.

73. Rysunki odręczne kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny w obu półroczach).

74. Rysunki techniczne.

Profesor: **Józef Rychter.**

Na wydziale Inżynierii i Budowy maszyn:

(Tygodniowo po 4 godziny w obu półroczach).

75. Rysunki odręczne kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

Na wydziale Budownictwa.

(Tygodniowo 6 godzin w obu półroczach).

76. Rysunki ornamentalne kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny w obu półroczach).

77. Rysunki ornamentalne kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny w obu półroczach).

78. Modelowanie kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 2 godziny ćwiczeń w zimowym i 4 godziny w letnim półroczu).

79. Modelowanie kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 4 godziny ćwiczeń w obu półroczach).

V. Nauki społeczne i ogólnie kształcące.

80. Ekonomia społeczna.

Docent płaćny: **Dr. Władysław Pilat.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu w obu półroczach).

Wstęp: Przedmiot ekonomii społecznej. Stanowisko jej w systemie nauk. Metoda. Czy istnieją »prawa« społeczne i ekonomiczne. Zasady gospodarstwa ludzkiego. Kolektywizm i indywidualizm.

Nauka o produkcji: Czynniki produkcji. Przyroda. Praca. Kapitał. Warunki społeczne produkcji. Wartość. Cena. Pieniądz. Rezultaty produkcji i ich rozdział. Dochód i jego rodzaje. Zysk przedsiębiorcy. Renta gruntowa. Płaćca. Procent.

Nauka o konsumpcji: Pojęcie i rodzaje konsumpcji. Potrzeby ludzkie. Zbytek. Oszczędzanie. Kapitalizacja. Własność indywidualna i zbiorowa kapitału, ziemi.

Nauka o asocjacji: Związki gospodarcze naturalne. Plemię, ród, rodzina. Podział społeczny pracy i zawody gospodarcze. Właściwa asocjacja dobrowolna. Spółki, stowarzyszenia. Asocjacja przymusowa. Wolna konkurencja i jej skutki. Interwencja państwa w życiu gospodarczym. Organizacja przymusowa pracy. Polityka gospodarcza i socjalna.

81. Prawo handlowe i wekslowe.

Docent płaćny: **Dr. Władysław Pilat.**

(Tygodniowo 1 godzina wykładu w obu półroczach).

A) *Prawo handlowe.*

Wstęp: Rys historyczny prawa handlowego. Podziały jego, źródła.

Część ogólna: Handel. Pojęcie czynności handlowych. Pojęcie kupca.

Część szczegółowa: Prawo osobowe handlowe czyli podmioty handlu. Pojedynczy przedsiębiorca handlowy. Rejestr. Firma. Prokura. Księgi handlowe. Pomocnicy handlowi. Spółki handlowe. Stowarzyszenia. Towarzystwa zarobkowe i gospodarcze. Giełda i czynności giełdowe. Prawo rzeczowe handlowe. Posiadanie. Własność. Zastaw.

Zobowiązanie handlowe.

Część szczegółowa. Kontrakt kupna i sprzedaży. Przedsiębiorstwo komisowe. Spedytor. Przewoźnik. Przewoźnictwo kolei żelaznych.

Sądownictwo handlowe w Austrii.

B) Prawo wekslowe.

Wstęp. Historia weksla i prawa wekslowego. Źródła prawa wekslowego austriackiego.

Wymogi weksla przekazowego i własnego.

Zdolność wekslowa i odpowiedzialność. Zasada solidarnej odpowiedzialności i jej skutki. Odpowiedzialność dłużnika głównego. Poręka wekslowa.

Indos i jego skutki. Czy jest możliwą zwykła cesya weksla? Protest.

Akcept. Akcept zwykły.

Sądownictwo wekslowe

82. Ustawy budownicze i kolejowe.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w półroczu zimowym).

I. Ustawy budownicze: Władze budownicze. Upoważnieni technicy. Przemysł budowniczy, Policja budownicza i przepisy budownicze.

II. Ustawy drogowe: Przepisy dotyczące się ponoszenia kosztów budowy i utrzymania dróg publicznych. Przepisy o konstrukcyi dróg. Policja drogowa.

III. Ustawy wodne. Prawo własności i użytkowanie wód. Postanowienia dotyczące się ponoszenia kosztów robót wodnych. Spółki wodne. Policja wodna.

IV. Ustawy kolejowe: Wpływ administracji państwowej na sprawy kolejowe. Koncesye kolejowe. Przepisy o budowie dróg żelaznych.

83. Buchalterya *).

Docent płatny: **Dr. Maryan Lewakowski.**

Pojęcia wstępne.

O buchalteryi w ogóle — różne systemy tejże.

Zasady i system buchalteryi podwójnej oraz pojedynczej.

O założeniu, prowadzeniu i zamknięciu ksiąg handlowych według buchalteryi podwójnej i pojedynczej.

O bilansowaniu.

Zasady korespondencyi handlowej i styl kupiecki.

O rachunkach bieżących i metodach zamykania tychże.

Ćwiczenia praktyczne — a mianowicie: książkowe prowadzenie przedsiębiorstwa przemysłowego z uwzględnieniem dotyczącej korespondencyi i obliczeń; zamknięcie ksiąg i zestawienie bilansu.

84. Ustawy akcyzowe.

Docent płatny: **Stanisław Prokopowicz.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowym).

85. Malarstwo akwarelowe.

Artysta malarz: **Michał Sozański.**

(Za osobnem honoraryum).

86. Język niemiecki.

Nauczyciel: **Dr. Albert Zipper.**

(Tygodniowo 4 godziny w obu półroczach).

Ćwiczenia w konwersacyi. Tłumaczenia z polskiego. Czytanie dzieł niemieckich.

Wykłady o wybitniejszych zjawiskach nowszej i najnowszej literatury.

*) Jako przedmiot przygotowawczy poleca się ekonomią społeczną i prawo handlowe i wekslowe.

87. Język francuski.

Nauczyciel: **Jan Amborski.**

(Tygodniowo 3 godziny w obu półroczach).

88. Język angielski kurs I.

Nauczyciel: **Karol Firlej-Bielański.**

(Tygodniowo 2 godziny w obu półroczach).

89. Język angielski kurs II.

Nauczyciel: **Karol Firlej-Bielański.**

(Tygodniowo 1 godzina w obu półroczach).

90. Język włoski.

Nauczyciel: **Kazimierz Koniński.**

(Tygodniowo 3 godziny w obu półroczach).

Za osobnem honoraryum.

PLAN NAUK NA ROK 1895-6.

(W. znaczy wykład. Ć. znaczy ćwiczenia. R. znaczy rysunki. Znakiem * oznaczone przedmioty są polecone.)

A. Wydział inżynierji.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1	6	—	—	6	—	—
	Geometrya wykreslna	5	5	—	10	5	—	10
	Fizyka ogólna techniczna.	10	7	—	—	7	—	—
	Encyklopedia chemii	16	3	—	—	3	—	—
	Rysunki odręczne I.	73	—	—	4	—	—	4
	*Repetytorjum matematyki elementarnej.	2	2	—	—	2	—	—
	*Ekonomia społeczna	80	4	—	—	4	—	—
	*Encyklopedia elektrotechniki	12	2	—	—	2	—	—
<i>X</i> *Język francuski	87	3	—	—	3	—	—	
<i>Uchowanie w lewé 29. , odmier. 2 god.</i>								
II.	Matematyka II.	3	6	—	—	6	—	—
	Mechanika teoretyczna	6	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7	4	3	4	4	8	4
	Rysunki techniczne	74	—	—	4	—	—	4
	Buchalterya	83	2	—	—	2	—	—
	*Repetytorjum matematyki wyższej	4	2	—	—	2	—	—
	*Nauka form architektonicznych	69	2	—	2	2	—	2
	*Pomiary elektrotechniczne kurs I.	13	2	—	—	—	3	—
	*Pomiary elektrotechniczne kurs II	14	—	—	—	2	—	—
	*Prawo handlowe i wekslowe	81	1	—	—	1	—	—
*Kamieniarka	48	1	—	2	1	—	2	
*Język angielski kurs I.	88	2	—	—	2	—	—	

16-15 | 17-19

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
III.	Geodezya II.	8	3	—	—	3	—	—
	Praktyczne ćwiczenia z Geodezyi od 8. do 27. lipca.		2	2		2	3	
	Statyka budowli.	49	5	—	4	—	—	—
	Budownictwo I	65	6	—	10	5	—	10
	Budowa mostów część I.	50	—	—	—	5	—	8
	Geologia I. i II.	23, 24	2	1	—	4	1	—
	*Rolnictwo część I.	28	3	—	—	3	—	—
	*Encyklopedia leśnictwa	27	3	—	—	3	—	—
	*Głębokie wiercenia	63	3	—	—	—	—	—
	*Górnictwo nafty i wosku ziemnego	64	—	—	—	3	—	—
	*Pomiary elektrotechniczne II.	14	—	3	—	—	—	—
	*Język angielski kurs II.	89	1	—	—	1	—	—
*Technologia materiałów budowl.	33	1	—	—	—	—	—	
IV.	Astronomia sferyczna	9	2	—	—	2	2	—
	Budowa kolei żelaznych I.	57	3	—	—	—	—	—
	Budowa dróg i budowa kolei żelaznych II.	58	3	—	4	3	—	6
	Ustawy budownicze i kolejowe	82	2	—	—	—	—	—
	Budowa mostów część II.	51	4	—	6	4	—	10
	Budownictwo wodne I.	53	4	—	—	—	—	—
	Dwudniowa wycieczka geolo- giczna.							
	*Kolejnictwo kurs II.	61	—	—	—	3	—	—
	*Technologia chemiczna oleju skalnego i wosku ziemnego	39	3	—	—	—	—	—
	*Rolnictwo część I.	28	3	—	—	3	—	—
*Chemia rolnicza	21	—	—	—	3	—	—	
*Melioracye rolne	56	3	—	—	3	—	—	

*rodziny
ow. wlopcu*

*II, patrocze
k suma gdrin
oniark. 19*

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu						
			zimowem			letniem			
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.	
V.	Budowa kolei żelaznych III. i budowa tunelów	59	3	—	4	3	—	6	<i>W.I. półr.</i> <i>suma god</i> <i>obowiązk</i> <i>14</i> <i>W.II. półr. 2</i>
	Budownictwo wodne II.	54	5	—	8	4	—	12	
	Budownictwo kolejowe	70	—	—	—	2	—	4	
	Encyklopedia maszyn	45	—	—	—	4	—	—	
	*Kolejnictwo kurs III.	62	3	—	—	3	—	—	
	*Wybrane działy z nauki rolnictwa	29	2	—	—	2	—	—	
	*Technologia mechaniczna	30	3	—	—	3	—	—	
	*Melioracje rolne	56	3	—	—	3	—	—	
*Mosty i dachy łukowe	52	1	—	2	—	—	—		

*) Na wszystkich latach poleca się język niemiecki i literaturę.

3

2

B. Wydział Budownictwa lądowego.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1	6	—	—	6	—	—
	Repetytoryum matematyki ele- mentarnej	2	2	—	—	2	—	—
	Geometria wykreślna	5	5	—	10	5	—	10
	Fizyka ogólna i techniczna . .	11	7	—	—	7	—	—
	Rysunki odręczne I.	73	—	—	4	—	—	4
	*Propedeutyka architektoniczna.	72	2	—	—	—	—	4
	*Ekonomia społeczna	80	4	—	—	4	—	—
	*Encyklopedia elektrotechniki .	12	2	—	—	2	—	—
	*Język francuski	87	3	—	—	3	—	—
II.	Mechanika teoretyczna.	6	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7	4	3	2	4	8	2
	Rysunki odręczne II.	75	—	—	6	—	—	6
	Nauka form architektonicznych .	69	2	—	6	2	—	6
	*Repetytoryum wyższej matem.	4	2	—	—	2	—	—
	*Kamieniarka	48	1	—	2	1	—	2
	*Prawo handlowe i wekslowe .	81	1	—	—	1	—	—
III.	Encyklopedia chemii	16	3	—	—	3	—	—
	Statyka budowli	49	5	—	4	—	—	—
	Budownictwo I.	65	6	—	12	8	—	12
	Rysunki ornamentalne I.	76	—	—	4	—	—	4
	Geologia I.	23	2	1	—	—	—	—
	Modelowanie I.	78	—	2	—	—	4	—
IV.	Encyklopedia maszyn	45	—	—	—	4	—	—
	Budownictwo II.	67	3	—	20	3	—	20
	Ustawy budownicze i kolejowe	82	2	—	—	—	—	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Historya architektury część I. .	68	2	—	—	2	—	—
	Rysunki ornamentalne II. . . .	77	—	—	4	—	—	4
	Modelowanie II.	79	—	4	—	—	4	—
	*Buchalterya	83	2	—	—	2	—	—
V.	Encyklopedia nauk inżynierskich	55	3	—	—	3	—	—
	Kompozycje architektoniczne .	71	—	—	24	—	—	24
	*Budownictwo kolejowe . . .	70	—	—	—	2	—	4
	*Technologia mechaniczna I. .	30	3	—	—	3	—	—

*) Na wszystkich latach poleca się język niemiecki i literaturę.

C. Wydział Budowy maszyn.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1	6	—	—	6	—	—
	Geometria wykreslna	5	5	—	10	5	—	10
	Fizyka ogólna i techniczna	11	7	—	—	7	—	—
	Rysunki odręczne I.	73	—	—	4	—	—	4
	*Repetytoryum matematyki ele- mentarnej	2	2	—	—	2	—	—
	*Ekonomia społeczna	80	4	—	—	4	—	—
	*Encyklopedia elektrotechniki	12	2	—	—	2	—	—
*Język francuski	87	3	—	—	3	—	—	
II.	Matematyka II.	3	6	—	—	6	—	—
	Repetytoryum wyższej matematyki	4	2	—	—	2	—	—
	Mechanika teoretyczna	6	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I.	7	4	3	4	4	8	4
	Rysunki techniczne	74	—	—	4	—	—	4
	*Prawo handlowe i wekslowe	81	1	—	—	1	—	—
	*Pomiary elektrotechniczne kurs I.	13	2	—	—	—	3	—
	*Pomiary elektrotechniczne kurs II.	14	—	—	—	2	—	—
*Termodynamika	11	1	—	—	1	—	—	
III.	Encyklopedia chemii	16	3	—	—	3	—	—
	Technologia mechaniczna I	30	3	—	—	3	—	—
	Teoria maszyn	43	4	—	—	4	—	—
	Budowa maszyn I	46	5	—	10	5	—	10
	Encyklopedia budownictwa	66	4	—	6	3	—	6
	*Kolejnictwo I. i II.	60, 61	3	—	—	3	—	—
	*Encyklopedia leśnictwa	27	3	—	—	3	—	—
	*Pomiary elektrotechniczne kurs II.	14	—	3	—	—	—	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
III.	*Elektrotechnika szczegółów. . .	15	2	—	—	2	—	—
	*Głębokie wiercenia	63	3	—	—	—	—	—
	*Górnictwo nafty i wosku ziem.	64	—	—	—	3	—	—
IV.	Technologia mechaniczna II . . .	31	3	—	—	3	—	—
	Budowa maszyn II.	47	6	—	10	6	—	10
	Encyklopedia nauk inżynierskich	55	3	—	—	3	—	—
	Buchalterya	83	2	—	—	2	—	—
	*Kolejnictwo III.	62	3	—	—	3	—	—
	*Technologia chemiczna oleju skalnego i wosku ziemnego.	39	3	—	—	—	—	—

*) Na wszystkich latach poleca się język niemiecki.

Ad C. Kurs przygotowawczy dla kandydatów zawodu górniczego.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I	1	6	—	—	6	—	—
	Geometrya wykreslna	5	5	—	10	5	—	10
	Fizyka ogólna i techniczna	10	7	—	—	7	—	—
	Chemia ogólna nieorganiczna	17	4	—	—	4	—	—
	Chemia analityczna jakościowa	19	1	10	—	—	—	—
	Chemia analityczna ilościowa	20	—	—	—	1	6	—
II.	Mechanika teoretyczna	6	7	—	—	7	—	—
	Geodezya I	7	4	3	4	4	8	4
	Mineralogia	22	4	1	—	3	2	—
	Budowa maszyn I	46	5	—	4	5	—	4
III.	Teorya maszyn	43	4	—	—	4	—	—
	Budowa maszyn II.	47	5	—	6	5	—	6
	Geologia I. i II.	23, 24	2	1	—	4	1	—
	Geodezya II.	8	3	—	—	3	—	—
	Buchalterya	83	2	—	—	2	—	—
	*Prawo handlowe i wekslowe	81	1	—	—	1	—	—
	*Encyklopedia budownictwa	66	4	—	6	3	—	6
	*Głębokie wiercenia	63	3	—	—	—	—	—
	*Górnictwo nafty i wosku ziemn.	64	—	—	—	3	—	—
	*Technologia chemiczna oleju skal- nego i wosku ziemnego	39	3	—	—	—	—	—

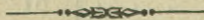
*) Na wszystkich latach poleca się język niemiecki.

D. Wydział Chemiczno-techniczny.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I	1	6	—	—	6	—	—
	Fizyka ogólna i techniczna . .	10	7	—	—	7	—	—
	Chemia ogólna nieorganiczna .	17	4	—	—	3	—	—
	Chemia analityczna jakościowa .	19	1	—	—	—	—	—
	Ćwiczenia w laboratorium che- mii analit. jakościowej . .	19	—	12	—	—	—	—
	Chemia analityczna ilościowa .	20	—	—	—	1	—	—
	Ćwiczenia w laboratorium z che- mii analitycznej ilościowej .	20	—	—	—	—	12	—
	*Zoologia	25	4	2	—	—	—	—
	*Botanika	26	—	—	—	4	2	—
	*Repetytoryum matematyki ele- mentarnej	2	2	—	—	2	—	—
	*Ekonomia społeczna	80	4	—	—	4	—	—
	*Encyklopedia elektrotechniki .	12	2	—	—	2	—	—
*Język francuski	87	3	—	—	3	—	—	
II.	Mineralogia	22	4	1	—	3	2	—
	Chemia ogólna organiczna . .	18	3	—	—	4	—	—
	Chemia analityczna ilościowa .	20	1	—	—	1	—	—
	Ćwiczenia w laboratorium che- mii analit. ilościowej . . .	20	—	12	—	—	12	—
	Encyklopedia mechaniki i nauki o maszynach	44	3	—	—	4	—	—
	*Pomiary elektrotechniczne kurs I.	13	2	—	—	—	3	—
	*Prawo handlowe i wekslowe .	81	1	—	—	1	—	—
	*Język francuski	87	3	—	—	3	—	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowem			letniem		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
III.	Technologia chemiczna I.	32	3	—	—	4	—	—
	Technologia materiałów budowlanych	33	1	—	—	—	—	—
	Analiza chemiczno-techniczna	35	—	12	—	—	12	—
	Encyklopedia budownictwa	66	4	—	6	3	—	6
	Geologia I. (Petrografia)	20	2	1	—	—	—	—
	*Geologia II.	24	—	—	—	4	1	—
	*Głębokie wiercenia	63	3	—	—	—	—	—
	*Górnictwo nafty i wosku ziem.	64	—	—	—	3	—	—
	*Ustawy akcyzowe	84	3	—	—	—	—	—
*Rolnictwo część I.	28	3	—	—	3	—	—	
IV.	Chemia rolnicza.	21	—	—	—	3	—	—
	Technologia chemiczna II.	34	4	—	—	4	—	—
	Towaroznawstwo techniczne	37	2	3	—	2	3	—
	Analiza i produkcja chemiczno-techniczna	36	—	20	—	—	20	—
	*Technologia chemiczna oleju skalnego i wosku ziemnego	39	3	—	—	—	—	—
	*Rolnictwo część I.	28	3	—	—	3	—	—
	*Buchalterya	83	2	—	—	2	—	—
	*Oświetlanie i opalanie	40	—	—	—	2	—	—
	*Wybrane działy z nauki rolnictwa	29	2	—	—	2	—	—
*Ustawy akcyzowe	84	3	—	—	—	—	—	

*) Na wszystkich latach poleca się język niemiecki i literaturę.

ETAT OSOBOWY

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

(Tytuły umieszczone niżej).

Rektor.

Bronisław Pawlewski.

Prorektor.

Maksymilian Thullie.

Dziekan Wydziału Inżynieryi.

Karol Skibiński.

Prodziekan Wydziału Inżynieryi.

Józef Rychter.

Dziekan Wydziału Budownictwa lądowego.

Gustaw Bisanz.

Prodziekan Wydziału Budownictwa lądowego.

Dr. Mieczysław Łazarski.

Dziekan Wydziału Budowy maszyn.

Roman Dzieślewski.

Prodziekan Wydziału Budowy maszyn.

Juliusz Jaxa Bykowski.

Dziekan Wydziału chemiczno - technicznego.

Dr. Stefan Niementowski.

Prodziekan Wydziału chemiczno - technicznego.

Dr. Placyd Dziwiński.

Grono profesorów.

Julian z Lwirodu Zachariewicz, architekt, p. z. profesor budownictwa II. (architektury), kawaler orderu żelaznej korony III. klasy, prezes c. k. komisji egzaminacyjnej dla II-go egzaminu rządowego na wydziale Budownictwa lądowego, członek komisji egzaminacyjnej dla architektów autoryzowanych, konserwator zabytków sztuki, członek Rady szkolnej krajowej, członek Rady król. stoł. m. Lwowa, b. rektor w latach 1877/8 i 1881/2. (Kastelówka, wila Julietka).

Władysław Zajęzkowski, doktor filozofii, p. z. profesor matematyki, członek czynny c. k. Akademii umiejętności w Krakowie, docent matematyki w krajowej szkole gospodarstwa lasowego, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich we Lwowie, zastępca naczelnego dyrektora galicyjskiej Kasy oszczędności, b. rektor w latach 1878/9 i 1885/6. (Ulica Sykstuska l. 50).

Julian Niedźwiedzki, p. z. profesor mineralogii i geologii, docent prywatny tychże przedmiotów w c. k. Uniwersytecie, członek czynny c. k. Akademii umiejętności w Krakowie, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich b. rektor w latach 1879/80, 1884/5 i 1887/8. (Ulica Kleina l. 3).

Bogdan Maryniak, p. z. profesor budowy maszyn, c. k. komisarz egzam. dla kandydatów na nadzorców machin i kotłów parowych, docent mechaniki w krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie, b. rektor w r. 1886/7. (Ulica Sykstuska l. 50).

Józef Rychter, inżynier, p. z. profesor budownictwa wodnego, prezes c. k. komisji egzaminacyjnej dla II-go egzaminu rządowego na wydziale Inżynierii, członek komisji egzaminacyjnej dla autoryzowanych inżynierów budowy i inżynierów kultury, były rektor w r. 1892/3. (Ulica Kochanowskiego l. 3 A).

Juliusz Jaxa Bykowski, p. z. profesor technologii mechanicznej, b. rektor w r. 1883/4. (Ulica Kornela Ujejskiego l. 10).

Gustaw Bisanz, p. zw. profesor budownictwa I., członek komisji egzaminacyjnej dla autoryzowanych architektów i inżynierów budowy i inżynierów kultury, członek komisji egzaminacyjnej na

budowniczych i na majstrów przem. budow., b. rektor w r. 1888/9. (Ulica Kornela Ujejskiego l. 12).

Karol Skibiński, p. z. profesor budowy dróg kolei żelaznych i tunelów, członek komisji egzaminacyjnej dla autoryzowanych inżynierów budowy, b. rektor w r. 1891/2. (Ulica Wronowskich l. 6).

Bronisław Pawlewski, p. z. profesor technologii chemicznej, prezes c. k. komisji egzaminacyjnej dla II-go egzaminu rządowego na Wydziale chemiczno-technicznym, chemik przysięgły sądowy dla spraw garbarskich, członek krajowej Rady górniczej, docent technologii w krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie. (Gmach laboratorium chemicznego).

Placyd Dziwiński, doktor filozofii, p. z. profesor matematyki, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich i wydziałowych we Lwowie, członek komisji egzaminacyjnej dla geometrów autoryzowanych, docent geometrii wykreslonej w krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie, b. rektor w r. 1893/4. (Ulica Batorego l. 38).

Mieczysław Lazarski, doktor filozofii, p. z. profesor geometrii wykreslonej. (Ulica Kraszewskiego l. 25).

Roman baron Gostkowski, p. z. profesor kolejnictwa, b. radca generalnej Dyrekcyi austriackich kolei państwowych, członek Rady stoł. król. miasta Lwowa. (Ulica Franciszkańska l. 5).

Kazimierz Olearski, doktor filozofii, p. z. profesor fizyki ogólnej i technicznej. (Ulica Bogusławskiego l. 4 A).

Maksymilian Thullie, dyplomowany inżynier, p. z. profesor budowy mostów, członek komisji egzaminacyjnej dla autoryzowanych inżynierów budowy i inżynierów kultury, b. rektor w r. 1894/5. (Ulica św. Mikołaja l. 13).

Stefan Nientowski, doktor filozofii, p. z. profesor chemii ogólnej. (Gmach laboratorium chemicznego).

Leonard Marconi, p. z. profesor rysunków odręcznych, ornamentalnych i modelowania, honorowy członek akademii „Panteon“ w Rzymie. (Ulica Sadownicka l. 1).

Eustachy Wołoszczak, doktor filozofii i doktor praw, p. n. profesor zoologii, botaniki i towaroznawstwa technicznego. (Ulica Sapielhy l. 15).

Roman Dzieślewski, p. n. profesor elektrotechniki. (Ulica Koralnicka l. 2).

Tadeusz Fiedler, p. n. profesor mechaniki i teorii maszyn. (Ulica Franciszkańska l. 11).

Seweryn Widt, p. n. profesor geodezyi kursu I. i II., autoryzowany inżynier budowy, zaprzysiężony znawca sądowy dla spraw budownictwa, tudzież drogowych, wodnych i kolejowych, docent inżynierii w krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie. (Ulica Mickiewicza l. 22).

Leon Syroczyński, inżynier górniczy Wydziału krajowego, docent górnictwa nafty i wosku ziemnego. (Ulica Kopernika l. 23).

Kazimierz Acht, dyplomowany leśnik, c. k. lustrator lasów i dóbr państwowych, docent prywatny encyklopedyi leśnictwa, redaktor „Sylwana“. (Ulica Małeckiego l. 9).

Docenci płatni.

Roman Wawnikiewicz, doktor filozofii, profesor chemii w wyższej szkole rolniczej w Dublinach, docent chemii rolniczej. (Dublany).

Maryan Lewakowski, doktor praw, urzędnik filii c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu, docent buchalteryi. (Ulica Sykstuska l. 56).

Józef K. Janowski, architekt, docent encyklopedyi budownictwa. (Rynek l. 3).

Władysław Pilat, doktor praw, sekretarz c. k. Prokuratoryi skarbu, docent ekonomii społecznej, tudzież prawa handlowego i wekslowego. (Ulica Augusta Bielowskiego l. 6).

Roman Załoziecki, docent technologii oleju skalnego i wosku ziemnego, kierownik krajowej stacyi doświadczalnej dla przemysłu naftowego, chemik sądowy i rzeczoznawca dla spraw karnych i cywilnych, komisarz egzaminacyjny dla kandydatów c. k. kontroli technicznej gorzeli w c. k. Ministerstwie skarbu. (Ulica Sykstuska l. 64).

Leon Syroczyński, jak wyżej, docent górnictwa nafty i wosku ziemnego.

Stanisław Zdobnicki, inżynier c. k. kolei państwowych, docent encyklopedyi mechaniki i nauki o maszynach. (Ulica Boimów l. 3).

Stanisław Prokopowicz, radca c. k. krajowej Dyrekcji skarbu, docent ustaw akcyzowych. (Ulica Skarbkowska l. 43).

Docenci prywatni.

Roman Wawnikiewicz, jak wyżej, docent technologii chemicznej.

Michał Kowalczyk, architekt i konces. budowniczy, docent historii architektury, członek komisji historii sztuki Akademii umiejętności w Krakowie, członek komisji dla egzaminów na budowniczych. (Ulica Kalecza l. 6).

Roman Załoziecki, jak wyżej.

Franciszek Dobrzyński, docent elektrotechniki. (Ulica Sykstuska l. 43).

Władysław Pilat, docent ekonomii społecznej, j. w.

Jan Blauth, inżynier Wydziału krajowego, docent melioracji rolnych. (Ulica Chrzanowskiej l. 3)

Franciszek Skowron, architekt, nadinżynier c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, docent historii architektury. (Ulica Batorego l. 36).

Kazimierz Acht, jak wyżej, docent encyklopedyi leśnictwa.

Nauczyciele.

Jan Amborski, nauczyciel języka francuskiego. (Ulica Łyczakowska l. 21).

Albert Zipper, doktor filozofii, profesor w c. k. II. gimnazjum, lektor języka i literatury niemieckiej. (Ulica Brajerowska l. 7).

Michał Sozański, artysta malarz, dla malarstwa akwarelowego. (Ulica Trzeciego Maja l. 8).

Karol Firlej-Bieleński, nauczyciel języka angielskiego. (Ulica Trzeciego Maja l. 8).

Kazimierz Koniński, nauczyciel języka włoskiego. (Ulica Kochanowskiego l. 43).

Asystenci.

Przy katedrze Fizyki: **Ludwik Silberstein**.

„ „ Mineralogii: **Stanisław Srokowski**.

Przy katedrze Chemii ogólnej:	{	I.: Mieczysław Kowalski.
		II.: <i>Vacat.</i>
" "		Technologii chemicznej: Wiktor Syniewski.
" "		Mechaniki: Karol Kisella.
" "		Technologii mechanicznej: Żdzisław Dyduszyński.
" "		Budowy maszyn: Feliks Krammer.
" "		Geometrii wykresnej: Karol Lipsz.
" "		Rysunków i modelowania: Edward Lepszy.
" "		Geodezyi: Paweł Prachtel-Morawiański.
" "		Astronomii sferycznej i geodezyi wyższej: Franciszek Łowczyński.
" "		Budownictwa wodnego: <i>Vacat.</i>
" "		Budowy dróg kolei żelaznych i tunelów: Wincenty Hein.
" "		Budownictwa II.: Kazimierz Piekarski.
" "		Budownictwa I.: Jakób Kuraś.
" "		Budowy mostów: Aleksander Bogdanowicz.
" "		Elektrotechniki: Żdzisław Stanecki, dr. fil.

Kancelarya c. k. Szkoły politechnicznej.

Rektor: **Bronisław Pawlewski j. w.**
Sekretarz: **Kazimierz Rosinkiewicz.**

Biblioteka c. k. Szkoły politechnicznej.

Kierownik: **Józef Rychter.**
Skryptor: **Antoni Jakubowski.**
Stypendysta: *Vacat.*

Muzea c. k. Szkoły politechnicznej.

Muzeum Budownictwa I.

Kierownik: **Gustaw Bisanz.**
Asystent: **Jakób Kuraś.**

Muzeum Budownictwa H. (Architektury).

Kierownik: **Julian Zachariewicz.**

Asystent: **Kazimierz Piekarski.**

Muzeum rysunków i modelowania.

Kierownik: **Leonard Marconi.**

Asystent: **Edward Lepszy.**

Muzeum Geodezyi.

Kierownik: **Seweryn Widt.**

Asystent: **Paweł Prachtel - Morawiański.**

Muzeum Budowy dróg i kolei żelaznych.

Kierownik: **Karol Skibiński.**

Asystent: **Wincenty Hein.**

Muzeum budownictwa wodnego.

Kierownik: **Józef Rychter.**

Asystent: *vacat.*

Muzeum budowy mostów.

Kierownik: **Maksymilian Thullie.**

Asystent: **Aleksander Bogdanowicz.**

Muzeum mechaniki teoretycznej.

Kierownik: **Tadeusz Fiedler.**

Asystent: **Karol Kisella.**

Muzeum Geometrii wykreslonej.

Kierownik: **Dr. Mieczysław Łazarski.**

Asystent: **Karol Lipsz.**

Muzeum Budowy maszyn.

Kierownik: **Bogdan Maryniak.**

Asystent: **Feliks Kramer.**

Muzeum Technologii mechanicznej.

Kierownik: **Juliusz Bykowski.**

Asystent: **Żdzisław Dydużyński.**

Muzeum i laboratorium elektrotechniczne.

Kierownik: **Roman Dzieślewski.**

Asystent: **Dr. Żdzisław Stanecki.**

Muzeum i laboratorium fizyczne.

Kierownik: **Dr. Kazimierz Olearski.**

Asystent: **Ludwik Silberstein.**

Muzeum i laboratorium mineralogiczne i geologiczne.

Kierownik: **Julian Niedźwiedzki.**

Asystent: **Stanisław Srokowski.**

Muzeum i laboratorium chemii ogólnej.

Kierownik: **Dr. Stefan Niementowski.**

Asystent I.: **Mieczysław Kowalski.**

Asystent II.: *Vacat.*

Muzeum i laboratorium Technologii chemicznej.

Kierownik: **Bronisław Pawlewski.**

Asystent: **Wiktor Syniewski.**

Muzeum zoologii, botaniki i towaroznawstwa.

Kierownik: **Dr. Eustachy Wołoszczak.**

Obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej i stacya meteorologiczna.

Kierownik: *Vacat.*

Asystent: **Franciszek Łowczyński.**

Muzeum Górnictwa nafty i wosku ziemnego.

Kierownik: **Leon Syroczyński.**

Krajowe stacye doświadczalne.

Krajowa Stacya keramiczna.

Kierownik: **Edmund Krzen.**

Krajowa Stacya doświadczalna przemysłu naftowego.

Kierownik: **Roman Załoziecki.**

Służba c. k. Szkoły politechnicznej.

- 1 dozorca gmachów.
 - 1 laborant katedry fizyki, a zarazem nadzorca przewodów gazowych i wodnych.
 - 2 laborantów w laboratorjach chemicznych.
 - 1 odźwierny.
 - 1 sługa kancelaryjny.
 - 1 sługa biblioteczny.
 - 1 sługa gabinetu mineralogii i geologii, a zarazem p. o. laboranta tej katedry.
 - 1 sługa przy katedrze elektrotechniki, a zarazem laborant tej katedry.
 - 4 sług szkolnych.
 - 4 sług tymczasowych.
 - 4 stróżów.
 - 2 pomocników stróżów na czas pory zimowej
-

SKŁAD

c. k. Komisjy egzaminacyjnych dla II. egzaminu rządowego.

1. Wydział Inżynieryi.

Prezes: **Józef Rychter** j. w.

Zastępca prezesa: **Maciej Cholewa-Moraczewski**, nadradca budownictwa c. k. Namiestnictwa.

Członkowie: **Andrzej Kędzior**, dyrektor krajowego Biura melioracyjnego i profesorowie: **Zachariewicz**, **Bisanz**, **Skibiński**, **Thullie**, **Gostkowski**, **Widt** j. w.

2. Wydział Budownictwa lądowego.

Prezes: **Julian Zachariewicz**, j. w.

Zastępca prezesa: **Juliusz Hochberger**, architekt, dyrektor urzędu budowniczego król. stoł. miasta Lwowa.

Członkowie: **Maciej Cholewa-Moraczewski**, j. w.

Profesor: **Gustaw Bisanz**, docent: **Józef Janowski**, j. w.

3. Wydział Budowy maszyn.

Prezes: **Jan Nep. Franke**, c. k. inspektor krajowych szkół realnych i przemysłowych.

Zastępca prezesa: **Wacław Przetocki**, c. k. inspektor salin.

Członkowie: **Władysław Majewski**, inspektor c. k. kolei państwowych.

Adolf Wex, starszy inżynier c. k. kolei państwowej.

Profesorowie: **Juliusz Bykowski**, **Bogdan Maryniak**.

4. Wydział Chemiczno-techniczny.

Prezes: **Bronisław Pawlewski**, j. w.

Zastępca prezesa: **Julian Niedźwiedzki**, j. w.

Członkowie: **Juliusz Mikolasch**, radny miasta, **Stanisław Szczepanowski**, poseł do Rady Państwa i Sejmu, **Dr. Roman Wawnikiewicz**, j. w., **Dr. Stefan Niementowski**, j. w.

Statystyka słuchaczy c. k. Szkoły politechnicznej w roku nauk. 1894/5.

Liczba słuchaczy:						
Na Wydziale	nowo- immatrykulo- wanych	immatrykulo- wanych w ogóle	zwyczajnych	nad- zwyczajnych	gości	Razem
półrocze zimowe						
Inżynierzy	44	138	128	10	—	138
Budownictwa lądowego	11	35	28	7	—	35
Budowy maszyn	21	47	40	7	—	47
Chemiczno - technicznym	20	41	31	10	—	41
Razem	96	261	227	34	—	261
półrocze letnie						
Inżynierzy	—	128	124	4	—	128
Budownictwa lądowego	—	29	24	5	—	29
Budowy maszyn	2	45	44	1	—	45
Chemiczno - technicznym	1	39	34	5	1	40
Razem	3	241	226	15	1	242

2. Podług metryki urodzenia pochodziło:

	w półroczu	
	zimowem	letniem
z Galicji słuchaczy	206	192
„ Bukowiny „	3	4
„ Austrii niższej słuchaczy	1	1
„ Czech słuchaczy	1	1
„ Morawii „	1	1
„ Królestwa polskiego i Rosyi słuchaczy	47	42
„ Bułgarii słuchaczy	1	1
„ Turcyi „	1	—
Razem	261	242

3. Ze względu na narodowość i wyznanie religijne był rozdział słuchaczy następujący:

Narodowość	wyznanie										Razem	
	rz. kat.		gr. kat.		gr. or. i praw.		ewan.		mojż.		półrocze	
	półrocze											
	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
Polaków	218	205	5	4	1	—	3	2	21	21	248	232
Rusinów	—	—	11	8	—	—	—	—	—	—	11	8
Bułgarów	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	1	1
Rosyan	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	1
Razem	218	205	17	13	2	1	3	2	21	21	261	242

4. Wykaz słuchaczy uwolnionych od opłat szkolnych, jakoteż wykaz pobranego czesnego oraz taks immatrykulacyjnych i laboratoryjnych.

Na Wydziale	Liczba słuchaczy uwolnionych						Kwota uzyskana z opłaty											
	od całego czesnego		od połowy czesnego		od taksy labor.		czesnego				taksy immatryk.				taksy laborator.			
	w p ó ł r o c z u																	
	I	II	I	II	I	II	I		II		I		II		I		II	
						zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	
Inżynierii	46	63	12	13	—	—	1218	—	955	50	210	—	—	—	—	—	—	
Budownictwa lądowego	7	9	4	2	—	—	342	—	241	—	50	—	—	—	—	—	—	
Budowy maszyn	6	15	4	3	—	—	592	50	367	50	110	—	10	—	—	—	—	
Chemiczno-technicznym	15	19	—	—	11	9	405	—	272	—	90	—	5	—	480	—	390	—
Razem	74	106	20	18	11	9	2557	50	1836	—	460	—	15	—	480	—	390	—

5. Wykaz pobieranych stypendyów:

Na Wydziale	Liczba słuchaczy pobierających stypendyum		Wysokość pobieranych stypendyów			
	p ó ł r o c z e					
	I	II	I		II	
zł.			ct.	zł.	ct.	
Inżynieryi	25	27	3079	—	3386	50
Budownictwa lądowego .	5	5	790	—	790	—
Budowy maszyn	5	5	925	—	925	—
Chemiczno-technicznym .	3	3	615	—	615	—
Razem	38	40	5409	—	5716	50

Kronika c. k. Szkoły politechnicznej w r. 1894/5.

1. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyznaje rozporządzeniem z dnia 30. sierpnia 1893 r. l. 9.089 (l. R. 824) nadzwyczajną dotację w kwocie 1000 zł. na urządzenie muzeum górnictwa i zwyczajną dotację w kwocie 150 zł dla tegoż muzeum.

2. Wysokie c. k. Namiestnictwo zatwierdza rozporządzeniem z 3. października 1894 l. 62563 (l. R. 860) instrukcye służbowe dla zarządcy gmachu, dozorczy i służby Szkoły politechnicznej, oraz instrukcye o postępowaniu na wypadek pożaru.

3. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyznaje rozporządzeniem z 3. września 1894 r. l. 9.512 (l. R. 878) nadzwyczajną dotację dla katedry elektrotechniki, płatną w dwu ratach po 635 zł. przez lata 1895 i 1896.

4. Docent, radca skarbowy, Mieczysław Dajewski rezygnuje z docentury dla wykładów o ustawach akcyzowych.

5. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. zatwierdza wybór Pp. Zygmunta Strusiewicza i Dra Kazimierza Żorawskiego na reprezentantów docentów w Gronie profesorów Szkoły politechnicznej na rok nauk. 1894/5.

6. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyznaje rozporządzeniem z 28. października l. 8.628 (l. R. 1036) nadzwyczajną dotację dla biblioteki Szkoły politechnicznej po 500 zł. rocznie przez 3 lata, począwszy od r. 1895.

7. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. rozporządzeniem z 22. listopada 1894 r. l. 26.541 (l. R. 1.075) uwiadamia Grono profesorów o Najwyższem postanowieniu w sprawie mianowania nadzwyczajnego profesora chemii ogólnej Stefana Niementowskiego zwyczajnym profesorem tejże katedry.

8. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyznaje rozporządzeniem z 7. listopada r. 1894 l. 14.183 (l. R. 1.109) docentowi Romanowi Załozieckiemu 300 zł. tytułem jednorazowej remunerycy za wykłady o technologii olejów skalnych i o opalaniu i oświetlaniu.

9. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyzwala rozporządzeniem z 13. grudnia 1894 r. l. 25.756 (l. R. 1.168) kwotę 730 zł. 37 ct. na pokrycie kosztów wydawnictwa katalogu biblioteki Szkoły politechnicznej.

10. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. donosi rozporządzeniem z 28. grudnia 1894 r. l. 27.918 (l. R. 7 z r. 1895) o Najwyższem postanowieniu z 28. grudnia 1894 r. w sprawie mianowania zastępcy profesora Seweryna Widta nadzwyczajnym profesorem geodezyi, a zarazem w sprawie utworzenia nadzwyczajnej katedry astronomii sferycznej i geodezyi wyższej i asystentury przy tej katedrze.

11. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. zezwala rozporządzeniem z 20. stycznia 1895 r. l. 24.173 (l. R. 148) na przyjęcie prowizorycznego służącego dla katedry zoologii, botaniki i towaroznawstwa od 1. stycznia 1895.

12. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. porucza rozporządzeniem z 24. stycznia 1895 r. l. 29.923 (l. R. 186) wykłady o ustawach akcyzowych radcy skarbowemu Stanisławowi Prokopowiczowi.

13. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyzwala rozporządzeniem z 14. lutego 1895 r. l. 22.559 (l. R. 226) na podwyższenie zwyczajnej dotacyi dla katedry mechaniki i teorii maszyn z 300 zł. na 500 zł. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1896.

14. Wysoki Wydział krajowy uwiadamia odezwą z 8. marca 1895 r. l. 15.823 (l. R. 336) o upoważnieniu Sejmu krajowego do

wydania w r. 1895 subwencji 1500 zł. na utrzymanie mechanicznej stacyi doświadczalnej przy Szkole politechnicznej.

15. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. przyzwala rozporządzeniem z 13. marca 1895 r. l. 169 (l. R. 377) na podwyższenie godzin wykładowych górnictwa nafty i wosku ziemnego z 5-ciu na 6 i podwyższa docentowi Syroczyńskiemu roczną remuneracyę z 500 zł. na 600 zł.

16. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. donosi rozporządzeniem z 18. kwietnia 1895 r. (l. R. 476) o Najwyższem przyzwoleniu w sprawie stabilizacyi nadzwyczajnego profesora zoologii, botaniki i towaroznawstwa Dra Eustachego Wołoszczaka na tej posadzie.

17. Dnia 15. czerwca 1895 r. umiera docent rolnictwa Zygmunt Strusiewicz.

18. Grono profesorów wybiera na posiedzeniu dnia 20. czerwca rektorem Szkoły politechnicznej na rok szk. 1895/6 profesora Bronisława Pawlewskiego, zaś dziekanem wydziału Budownictwa lądowego profesora Gustawa Bisanza.

19. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. zezwala rozporządzeniem z 9. czerwca 1895 r. l. 12.595 (l. R. 651) na przyjęcie w r. nauk. 1895/6 prowizorycznie dla biblioteki Szkoły politechnicznej stypendysty za roczną remuneracyą 300 zł.

20. Wysokie c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. porucza rozp. z 17. czerwca r. 1895 l. 8.883 (l. R. 717) Kazimierzowi Konińskiemu lektorstwo języka włoskiego w Szkole politechnicznej z prawem pobierania od słuchaczy honorarium.

21. W roku nauk. 1894/5 uchwaliło Grono profesorów i przedstawiło Wysokiemu c. k. Ministerstwo wyzn. i ośw. projekt statutu organizacyjnego Szkoły politechnicznej oraz projekt przepisów o egzaminach dyplomowych; nadto, przedłożyło plany nauk wydziału melioracyjnego i kursu przygotowawczego dla kandydatów na geometrów z prośbą o zaprowadzenie tego wydziału i kursu w tutejszej Szkole. Powyższe sprawy nie zostały jednak dotąd załatwione.

Fundusz wycieczek naukowych.

Fundusz wycieczek naukowych ma za zadanie wspomagać pilnych a ubogich słuchaczy Szkoły politechnicznej, biorących udział w dorocznych wycieczkach naukowych.

Fundusz ten składa się ze stałej subwencji Wysokiego c. k. Rządu, wynoszącej rocznie 200 zł., oraz dobrowolnych składek tak członków Głównego Zarządu, jak i osób i instytucyj prywatnych.

Dochody tego funduszu były w r. 1894/5 następujące:

Zasiłek rządowy	200 zł. — ct.
z puszek w rektoracie	28 „ 10 „
z przygodnych składek profesorów	14 „ 23 „
zwrot 1-go słuchacza	10 „ 50 „
z taks egzaminacyjnych (przepadłych)	20 „ — „
dar profesora Maryniaka	25 „ — „
„ „ Bykowskiego	50 „ — „
„ rektora Thulliego	5 „ — „
„ galicyjskiej kasy oszczędności	100 „ — „
różne inne dochody	12 „ 44 „
Razem	465 zł. 27 ct.

Na tem miejscu składa Rektorat gorące podziękowanie wszystkim szlachetnym ofiarodawcom, którzy przyszedli z pomocą w tej tak ważnej, a ze wszech miar pożytecznej dla ubogiej naszej młodzieży sprawie.

W roku bieżącym rozdzielono między 50 słuchaczy kwotę 304 zł., pozostaje zatem w kasie na rok następny 161 zł. 27 ct.

Sala klubowa.

Do użytku ogółu młodzieży Szkoły politechnicznej oddaną jest sala Nr. 263 na II piętrze gmachu głównego, przeznaczona na parlatoryum słuchaczy w godzinach wolnych od wykładów i zajęć w salach rysunkowych lub laboratoryach.

Sala klubowa oddana jest w zarząd Towarzystwu Bratniej pomocy słuchaczy Szkoły politechnicznej pod następującymi warunkami:

1. Wstęp do sali klubowej mają wszyscy słuchacze Szkoły politechnicznej, słuchacze obcych akademii przez tychże wprowadzeni i osoby przez Rektorat upoważnione (n. p. słuchacze w trakcie wpisu, goście).

2. Prawo zabrania wstępu do sali klubowej przysługuje zarządowi sali klubowej; wykluczeni mają jednak prawo odwołać się do władzy akademickiej.

3 Sala klubowa może być otwarta codziennie od 8-mej rano do 9-tej wieczór; w razach wyjątkowych za zezwoleniem Rektora i dłużej.

4. Jakakolwiek czynność choćby zresztą dozwolona nie powinna przeszkadzać nauce w tutejszym zakładzie.

5. Gry w karty i wszelkie gry hazardowe są zabronione w sali klubowej

6. Na wszystkie zgromadzenia słuchaczy Szkoły politechnicznej lub Towarzystwa Bratniej pomocy, mające się odbyć w sali klubowej, ma być uzyskane zezwolenie Rektoratu Szkoły politechnicznej na 24 godzin przed zwołaniem zgromadzenia. Gdyby zgromadzenie zwołane być miało nie przez członków Bratniej pomocy, to zwołujący winni zawiadomić na 24 godzin przed zwołaniem zgromadzenia również i zarząd sali klubowej.

7. Zarząd sali klubowej może od wszystkich, którzy korzystają z urządzeń sali klubowej pobierać miesięcznie na utrzymanie tych urządzeń, jako to: sprzętów, przyborów do gier towarzyskich, dzienników, czasopism i t. p. najwyżej po 50 ct.

Oprócz tego wszyscy słuchacze mają prawo korzystania z kuchni Towarzystwa Bratniej pomocy za opłatą najwyżej 50 ct. miesięcznie.

Druk niniejszego programu ukończony dnia 27. lipca 1895.

BIBLIOTEKA POLITECHNICZNA
KRAKÓW

5s

3p

S. 61

Biblioteka PK

J.X.3

/ 1895-96

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231932